

ถ่วงน้ำหนัก 20 มี.ค. 2562

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(ต. ๒๒)

คดีหมายเลขดำที่ อป. ๑๖๙/๒๕๕๗

คดีหมายเลขแดงที่ อช. ๗๗/๒๕๕๘

ในพระปรมາภิไธยพระมหาภัตตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๗ เดือน กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๖๒

ระหว่าง	นางสาวรักอนงค์ บับภาวน์	ผู้ฟ้องคดี
	นายสุรเชษฐ์ หนูพริก	ผู้ร้องฟ้อง
	นายกองค์การบริหารส่วนตำบลลชัยพฤกษ์ ที่ ๑ คณะกรรมการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการ พนักงานส่วนตำบล ที่ ๒	ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย (อุทธรณ์คำพิพากษา)

ผู้ฟ้องคดียื่นอุทธรณ์คำพิพากษา ในคดีหมายเลขดำที่ ๒๙/๒๕๕๗
หมายเลขแดงที่ ๒๔/๒๕๕๗ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองอุดรธานี)

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีได้รับความเดือดร้อนเสียหายจากการกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองเนื่องจากเมื่อวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๓ องค์การบริหารส่วนตำบลลชัยพฤกษ์แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีลงนามรับทราบผลคะแนนในแบบประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการและลูกจ้าง สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลลชัยพฤกษ์

/ครั้งที่ ๒...

ครั้งที่ ๒ ระหว่างวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๐ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๐ แต่ผู้ฟ้องคดีมิได้ลงนามในเอกสารดังกล่าว ด้วยเห็นว่าเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย และได้ทำบันทึกแย้งไว้เป็นหลักฐาน เนื่องจากในปี พ.ศ. ๒๕๕๐ องค์การบริหารส่วนตำบลลชัยพฤกษ์ มีนายสุรพงษ์ พลดาหาญ ตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลลชัยพฤกษ์ นายพิเชษฐ์ พลดาหาญ ตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลลชัยพฤกษ์ นางศิริรำพา ระหงส์ ตำแหน่งหัวหน้าส่วนการคลัง เป็นผู้บังคับบัญชาของผู้ฟ้องคดี ได้ประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ฟ้องคดีในห่วงเวลาดังกล่าวไว้แล้ว และผู้ฟ้องคดีก็ได้ลงนามรับทราบผลการประเมินในครั้งนั้นแล้ว แต่การประเมินผลการปฏิบัติงานครั้งที่ ๒ ระหว่างวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๐ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๐ ที่องค์การบริหารส่วนตำบลลชัยพฤกษ์ทำขึ้นใหม่ในปี พ.ศ. ๒๕๕๓ โดยผู้ประเมินมิใช่ผู้บังคับบัญชาของผู้ฟ้องคดีในขณะนั้น กล่าวคือ นางลดा นาลจันทร์ หัวหน้าส่วนการคลัง โอน (ยาย) มาสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลลชัยพฤกษ์ เมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ นายนิรันดร โยทองยศ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล โอน (ยาย) มาสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลลชัยพฤกษ์ เมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ และนายเพ็ชร ทุ่มดาวัย ดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลลชัยพฤกษ์ ในปี พ.ศ. ๒๕๕๑ และผลการประเมินตามแบบประเมินฯ ครั้งที่ ๒ ปี พ.ศ. ๒๕๕๐ เดิม ผู้ฟ้องคดีได้รับการเลื่อนขั้น ๑ ขั้น ส่วนการประเมินตามแบบประเมินฯ ครั้งที่ ๒ ปี พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งได้กระทำใหม่ในปี พ.ศ. ๒๕๕๓ นางลดा นาลจันทร์ หัวหน้าส่วนการคลัง เห็นควรให้ได้รับการเลื่อนขั้น ๑ ขั้น ส่วนนายนิรันดร โยทองยศ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ไม่แสดงความคิดเห็นแต่ก็ไม่ได้บันทึกแย้งในแบบประเมินฯ นอกจากนั้น คำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลลชัยพฤกษ์ ที่ ๗๙/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๓ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการพนักงานส่วนตำบล ครั้งที่ ๒ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๐ คณะกรรมการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนฯ ลำดับที่ ๑ – ๔ และลำดับที่ ๖ เป็นบุคคลที่มาดำรงตำแหน่งในองค์การบริหารส่วนตำบลลชัยพฤกษ์ ภายหลังที่การพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนครั้งที่ ๒ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ แล้วเสร็จเช่นกัน

ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้รับแจ้งคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลลชัยพฤกษ์ ที่ ๑๑๖/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๓ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีได้เลื่อนขั้นเงินเดือน ๐.๕ ขั้น ตามหนังสือลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๓ โดยคำสั่งดังกล่าวมิได้ระบุถึงการแก้ไขหรือยกเลิกคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลลชัยพฤกษ์ ที่ ๑๙๖/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๐

/เรื่อง เลื่อนขั้น...

เรื่อง เลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการพนักงานส่วนตำบล ครั้งที่ ๒ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ ที่ผู้ฟ้องคดีได้รับการเลื่อนขั้น ๑ ขั้น แต่ระบุเพียงว่าหากพนักงานส่วนตำบลที่ได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนในครั้งนี้ ประสงค์จะอุทธรณ์คำสั่งให้อุทธรณ์ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ทราบคำสั่ง หลังจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ออกคำสั่งของคุณภาพบริหาร ส่วนตำบลชัยพฤกษ์ อีก ๔ ฉบับ ตามคำสั่งที่ ๑๒๐/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๓ คำสั่งที่ ๑๒๑/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๓ คำสั่งที่ ๑๒๒/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๓ และคำสั่งที่ ๑๒๓/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๓ เพื่อแก้ไขคำสั่ง เลื่อนขั้นเงินเดือนเฉพาะของผู้ฟ้องคดีที่ผ่านมา ตามคำสั่งที่ ๕๕/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๑ คำสั่งที่ ๑๓๓/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๖๑ คำสั่งที่ ๙๙/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๖๑ คำสั่งที่ ๒๑๓/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๖๑ ตามลำดับ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าการออกคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นการกระทำที่ไม่ถูกต้อง ผู้ฟ้องคดี จึงอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๓ และมีหนังสือ ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๖๓ ร้องทุกข์ต่อนายอำเภอเมืองเมืองและประธานกรรมการพนักงาน ส่วนตำบลจังหวัดเลย ต่อมา องค์การบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ได้จัดส่งจดหมายลงที่เบียน ถึงผู้ฟ้องคดี ตามหนังสือลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๓ เรื่อง แจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ สรุปว่า องค์การบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ได้เพิกถอนคำสั่งการเลื่อนขั้นเงินเดือน ครั้งที่ ๒ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ เดิม และมีคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนพนักงานส่วนตำบล ครั้งที่ ๒ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ ใหม่ เป็นไปตามข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย โดยคำนึงถึงสิทธิประโยชน์ความดีความชอบของพนักงานส่วนตำบลทุกคนให้ได้รับตาม ผลการปฏิบัติหน้าที่ราชการของแต่ละคน และดำเนินการเพื่อให้เป็นไปด้วยความยุติธรรม มิได้ต้องการให้พนักงานส่วนตำบลรายได้เสียหาย เพียงแต่ต้องการแก้ไขปัญหา การบริหารงานบุคคลที่เกิดขึ้นให้คลี่คลายสามารถเดินหน้าต่อไปอย่างถูกต้องตามระเบียบ ให้บรรลุผลอย่างถูกต้อง อันจะส่งผลต่อหน้าที่ในการพัฒนาตำบลและบริการประชาชนของ องค์การบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ได้อย่างเต็มที่ องค์การบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ จึงยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กับพวกระทำการต่อ ผู้ฟ้องคดี โดยปราศจากความยุติธรรมไม่เป็นไปตามหลักกฎหมาย ขาดความเป็นกลางและ เป็นการทำลายขวัญและกำลังใจในการทำงานที่ผู้บังคับบัญชา มิควรพึงกระทำการกับผู้ใต้บังคับบัญชา ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้ร้องทุกข์ต่อนายอำเภอเมืองเมือง ในฐานะผู้กำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

/และเสนอ...

และเสนอคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดเลย เพื่อให้พิจารณาว่าการกระทำดังกล่าว
ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ขณะนี้อยู่ในระหว่างการพิจารณา

ส่วนที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อ้างว่า การพิจารณาทบทวนคำสั่งองค์การบริหาร
ส่วนตำบลลชยพฤกษ์ ที่ ๑๙/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๐ ปรากฏว่าคำสั่งดังกล่าว
มีความไม่ชอบด้วยระเบียบกฎหมายหลายประการ เนื่องจากกรณีการนำประกาศ
องค์การบริหารส่วนตำบลลชยพฤกษ์ เรื่อง กำหนดวันลาและการมาสายของพนักงานเจ้าหน้าที่
องค์การบริหารส่วนตำบลลชยพฤกษ์ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ มาบังคับใช้นับตั้งแต่
๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ ไม่ตรงกับข้อเท็จจริงเนื่องจากปี พ.ศ. ๒๕๕๗ ขณะที่นายสุรพงษ์
ผลดาหาญ ดำรงตำแหน่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้กล่าวต่อที่ประชุมคณะกรรมการพิจารณา
เลื่อนขึ้นเงินเดือนของพนักงานส่วนตำบลและเพิ่มค่าจ้างลูกจ้างประจำ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๐ ว่า
ได้มีการจัดทำประกาศเกี่ยวกับการกำหนดวันลาและการมาสายของพนักงานเจ้าหน้าที่
ต้องไม่ลาบ่อยครั้ง คือ ลาเกิน ๖ ครั้ง และไม่มาทำงานสายเกิน ๘ ครั้ง ซึ่งประกาศดังกล่าว
อยู่ที่องค์การบริหารส่วนตำบลลชยพฤกษ์ ส่วนประกาศ เรื่อง การกำหนดวันลาฯ ลงวันที่ ๑
ตุลาคม ๒๕๕๐ เป็นประกาศเพิ่มเติมอีกครั้งหนึ่ง และผู้บังคับบัญชาที่ทำการประเมินผล
การปฏิบัติงานและผู้ลงนามในแบบประเมินฯ ซึ่งมิใช่ผู้บังคับบัญชาขณะนั้น (ปี พ.ศ. ๒๕๕๐)
และคณะกรรมการพิจารณาเลื่อนขึ้นเงินเดือนข้าราชการพนักงานส่วนตำบล ครั้งที่ ๒
ประจำปี ๒๕๕๐ ตามคำสั่งที่ ๗๙/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๓ ลำดับที่ ๑ - ๔
และลำดับที่ ๖ เป็นบุคคลที่มิได้รับเงินถึงการปฏิบัติงานของข้าราชการพนักงานส่วนตำบล
และลูกจ้างประจำ ในห้วงการทำงาน ปี พ.ศ. ๒๕๕๐ เนื่องจากบุคคลเหล่านี้ได้รับการแต่งตั้งให้
ดำรงตำแหน่งสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลลชยพฤกษ์ ภายหลังมีคำสั่งเลื่อนขึ้นเงินเดือน
ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๐ เรียบร้อยแล้ว ซึ่งคณะกรรมการพิจารณาขึ้นเงินเดือนฯ ครั้งที่ ๒
ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๐ (ใหม่) ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๓ มิได้ชี้แจงหลักเกณฑ์
การประเมินแต่อย่างใด มีเพียงการแจ้งไว้ในบันทึกการแจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ว่า
ได้พิจารณาจากเอกสารการปฏิบัติงานในช่วงระยะเวลาดังกล่าวแล้วเท่านั้น ซึ่งชี้ให้เห็นถึง
ความไม่ยุติธรรมและไม่โปร่งใสในการพิจารณาการเลื่อนขึ้นเงินเดือนในครั้งนี้ การพิจารณา
เลื่อนขึ้นเงินเดือนของคณะกรรมการพิจารณาการเลื่อนขึ้นเงินเดือนฯ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๐
ในปี พ.ศ. ๒๕๕๓ จนนำไปสู่การออกคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลลชยพฤกษ์ ที่ ๑๙/๒๕๕๓
ลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๓ ก่อให้เกิดความไม่ยุติธรรม ไม่โปร่งใสต่อผู้ฟ้องคดีที่รับ

/การพิจารณา...

การพิจารณาข้อเพียง ๐.๔ ขัน ในรอบที่ ๒ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งต่างจากเดิม ที่ได้รับการเลื่อนขั้น ๑ ขัน ซึ่งไม่ตรงกับข้อเท็จจริงที่ผู้ฟ้องคดีปฏิบัติงานด้วยความอุตสาหะ ทุ่มเทให้กับงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มที่และเต็มความสามารถ ไม่เคยถูกเรียกมาสอบสวน ถูกดำเนินการทางวินัย และไม่เคยทำความเสื่อมเสียให้กับหน่วยงานราชการ จนนำไปสู่ การได้รับเลือกเป็นพนักงานส่วนตำบลดีเด่น จึงถือได้ว่าการกระทำการดังกล่าวไม่มีความสุจริต ประงใส เกี่ยงชิง ขาดหลักการพิจารณาด้วยความเป็นกลาง

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. ให้องค์การบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ยกเลิกผลการประเมินตามแบบประเมิน ประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของข้าราชการและลูกจ้างประจำ ครั้งที่ ๒ ประจำปี ๒๕๕๐ ในปี พ.ศ. ๒๕๕๓

๒. ให้องค์การบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ยกเลิกคำสั่งที่ ๐๗๙/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๓

๓. ให้องค์การบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ยกเลิกคำสั่งองค์การบริหาร ส่วนตำบลชัยพฤกษ์ ที่ ๑๖/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๓ คำสั่งองค์การบริหาร ส่วนตำบลชัยพฤกษ์ ที่ ๑๒๐/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๓ คำสั่งองค์การบริหาร ส่วนตำบลชัยพฤกษ์ ที่ ๑๒๑/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๓ คำสั่งองค์การบริหาร ส่วนตำบลชัยพฤกษ์ ที่ ๑๒๒/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๓ และคำสั่งองค์การบริหาร ส่วนตำบลชัยพฤกษ์ ที่ ๑๒๓/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๓

ผู้ฟ้องคดีทั้งสองให้การว่า องค์การบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์มีความจำเป็นต้อง ดำเนินการพิจารณาบทวนคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ ที่ ๑๙๖/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๐ เรื่อง เลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการพนักงานส่วนตำบล ครั้งที่ ๒ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๐ เนื่องจากมีเหตุผลและความจำเป็นที่จะต้องแก้ไข ปัญหางานด้านการบริหารงานบุคคลของหน่วยงาน สืบเนื่องมาจากปลัดองค์การบริหาร ส่วนตำบลชัยพฤกษ์ (นายพิเชษฐ์ พลดาหาญ ดำรงตำแหน่งขณะนั้น) ได้พิจารณาหนังสือ ฉบับลงวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๑ ที่ผู้ร้องสอง (นายสุรเชษฐ์ หนูพริก) ตำแหน่ง นิติกร ๔ ร้องขอความเป็นธรรมกรณีที่ได้มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ ที่ ๑๙๖/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๐ ไม่เลื่อนขั้นเงินเดือนให้ผู้ร้องสอง โดยอ้างว่า ผู้ร้องสองมาปฏิบัติราชการเกินกว่าจำนวนที่กำหนด ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐

/และปลด...

และปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลลับพุกษ์เสนอความเห็นต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่า
 ควรแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ คนเดิมได้สั่งการ
 เมื่อวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๑ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง ต่อมาก็
 การดำเนินการตามกำหนดให้แล้วเสร็จ แต่เมื่อวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๑ จันถึงปัจจุบัน
 เมื่อพบว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ คนเดิมได้สั่งให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง
 กรณีดังกล่าว เพื่อยุติเรื่อง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง
 ตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ คนเดิมได้สั่งการไว้ ผลการสอบสวนข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ร้องสอดไม่ได้
 เป็นผู้มีสายเกินจำนวนที่กำหนดในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ ทำให้มีพนักงานส่วนตำบล
 มีคุณสมบัติครบตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่จะได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน ในครั้งที่ ๒
 ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ เพิ่มขึ้นอีก ๑ ราย จากจำนวน ๑๑ ราย เป็นจำนวน ๑๒ ราย
 ดังนั้น เพื่อถือปฏิบัติต่อสิทธิของพนักงานส่วนตำบลโดยปางเท่าเทียมกัน จึงต้องพิจารณาให้
 บุคคลที่มีสิทธิได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนตาม
 ผลการปฏิบัติงานที่ปรากฏ แต่ไม่อาจดำเนินการออกคำสั่งเพิ่มเติมคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนเดิมได้
 เพราะว่าจะทำให้มีการเลื่อนขั้นเกินวงเงินที่กำหนดตามหนังสือสำนักงาน ก.จ., ก.ท.
 และ ก.อบต. ที่ มท ๐๘๐๙.๑/ ๓๔๖ ลงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๖ ประกอบมติคณะกรรมการรัฐมนตรี
 เมื่อวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๕๕ กำหนดให้การเลื่อนขั้นเงินเดือนครึ่งปีหลัง ในวันที่ ๑ ตุลาคม
 ให้เลื่อนได้ไม่เกินวงเงินร้อยละ ๖ ของอัตราเงินเดือนของพนักงานส่วนตำบล ณ วันที่ ๑
 กันยายน โดยให้นำวงเงินที่ได้เลื่อนขั้นเงินเดือนไปแล้วนั้น ในครึ่งปีแรกในวันที่ ๑ เมษายน
 มาหักออกจากจำนวนที่ให้เป็นหลักปฏิบัติมาจนถึงปัจจุบัน เมื่อนำหลักปฏิบัติตั้งกล่าวมาพิจารณา
 ประกอบในการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนพนักงานส่วนตำบลขององค์การบริหาร
 ส่วนตำบลลับพุกษ์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ คงเหลือวงเงินที่สามารถใช้ได้
 จำนวน ๘๗ บาท ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะนำวงเงินที่เหลือดังกล่าวมาออกคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือน
 ให้พนักงานส่วนตำบลที่มีสิทธิเลื่อนขั้นตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดอีก ๑ ราย เพิ่มเติมก็ไม่อาจทำได้
 เพราะวงเงินที่เหลือไม่เพียงพอ เพราะจะต้องใช้วงเงินจำนวน ๒๓๐ บาท หากให้มี
 การเลื่อนขั้นเงินเดือนตามจำนวนที่มีสิทธิได้รับโดยผลการ จะทำให้การดำเนินการ
 ในครั้งนี้ขัดต่อระเบียบกฎหมายและหนังสือสั่งการของสำนักงาน ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต.
 ที่ มท ๐๘๐๙.๑/ ๓๔๖ ลงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๖ ประกอบมติคณะกรรมการรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๓

/ เมษายน...

เมษายน ๒๕๕๔ เพราะเป็นการใช้เงินเกินวงเงินที่กำหนด จึงมีหนังสือหารือไปที่ นายอำเภอเมืองเลย และขอรับดิจิตรัลส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ในฐานะผู้บังคับบัญชาหน่วยเหนือ เกี่ยวกับแนวทางในการปฏิบัติกรณีดังกล่าว ต่อมา คณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบล ได้ตอบข้อหารือมาว่า ให้องค์กรบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์พิจารณาทบทวนคำสั่งการเลื่อนขั้นเงินเดือนดังกล่าวใหม่ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบแล้ว

ในการพิจารณาทบทวนคำสั่งองค์กรบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ ที่ ๑๙/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๐ เรื่อง เลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการพนักงานส่วนตำบลครั้งที่ ๒ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๐ ปรากฏว่า มีความไม่ชอบด้วยระเบียบกฎหมายหลายประการ กล่าวคือ ได้มีการนำประกาศองค์กรบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ เรื่อง กำหนดวันลา และการมาสายของพนักงานเจ้าหน้าที่องค์กรบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ ซึ่งมีผลบังคับใช้นับตั้งแต่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ เป็นต้นไป มาใช้เป็นหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการพิจารณาตามข้อ ๒๐๕ (๗) ประกอบข้อ ๒๐๑ ของประกาศคณะกรรมการ พนักงานส่วนตำบลจังหวัดเลย เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล ขององค์กรบริหารส่วนตำบล ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๔ และตามคำสั่งองค์กรบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ ที่ ๖๐/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๐ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการ พิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนพนักงานส่วนตำบล และเพิ่มค่าจ้างลูกจ้างประจำ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๐ ได้มีการแต่งตั้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นประธานกรรมการในชุดตั้งกล่าวด้วย ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะต้องเป็นผู้ออกคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนพนักงานส่วนตำบลทุกตำแหน่ง ตามความเห็นของคณะกรรมการดังกล่าว เมื่อผู้ร่วมพิจารณาเสนอความเห็นเลื่อนขั้นเงินเดือน กับผู้ออกคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนเป็นบุคคลคนเดียวกัน จึงจำเป็นต้องดำเนินการเพิกถอน คำสั่งดังกล่าวตามระเบียบกฎหมายต่อไป

ในการประเมินเพื่อจัดให้มีคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนใหม่ได้ดำเนินการ ตามประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับ การบริหารงานบุคคลขององค์กรบริหารส่วนตำบลจังหวัดเลย ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๔ กล่าวคือ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในฐานะผู้บังคับบัญชาและมีอำนาจหน้าที่ในการประเมิน ประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการปฏิบัติงาน ได้มอบหมายให้ผู้บังคับบัญชาผู้ฟ้องคดี เป็นผู้ประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการปฏิบัติงาน พนักงานส่วนตำบล

/ที่มีสิทธิ...

ที่มีสิทธิได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน ในครั้งที่ ๒ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ เพื่อประเมินผลการปฏิบัติงาน หลังจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้แจ้งผลการประเมิน แก่ผู้ฟ้องคดีในฐานะผู้รับการประเมินทราบ ตามหนังสือลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๓ แต่ผู้ฟ้องคดีก็ไม่ลงนามรับทราบแบบประเมินฯ จึงลงบันทึกไว้เป็นหลักฐาน ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้พิจารณาแบบประเมินฯ ปรากฏว่าผลการปฏิบัติงานของผู้ฟ้องคดีเป็นไป ตามข้อ ๒๐๕ ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดเลย เรื่อง หลักเกณฑ์ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดเลย ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๔๔ ซึ่งจะได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนครั้งดังกล่าวครึ่งปี โดยไม่ปรากฏว่าผลการปฏิบัติงานของผู้ฟ้องคดีเป็นไปตามข้อ ๒๐๖ ของประกาศดังกล่าว ที่ผู้ฟ้องคดีจะได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนครั้งดังกล่าวหนึ่งขั้น จึงมีมติเลื่อนขั้นเงินเดือน พนักงานส่วนตำบล ครั้งที่ ๒ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ ในคราวประชุมเมื่อวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๓ และรายงานความเห็นต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อออกคำสั่งเลื่อนขั้น เงินเดือนต่อไป ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงออกคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนพนักงานส่วนตำบล ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลชัยภูมิฯ ที่ ๑๑๖/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๓ และคำสั่งที่ ๑๒๐/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๓ คำสั่งที่ ๑๒๑/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๓ คำสั่งที่ ๑๒๒/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๓ และแจ้งผู้ฟ้องคดีได้ทราบแล้ว ตามหนังสือลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๓ ผู้ฟ้องคดีได้อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว เมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๓ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงพิจารณาแล้วเห็นควรยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี และแจ้งผลการพิจารณา อุทธรณ์ให้ผู้ฟ้องคดีทราบแล้ว แต่ผู้ฟ้องคดีไม่ยอมรับทราบการแจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ ดังกล่าว จึงได้ปิดหนังสือตามกฎหมาย

ทั้งนี้ การจัดให้มีการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการปฏิบัติงานใหม่ เป็นกระบวนการพิจารณา ก่อนออกคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือน ประกอบกับแบบประเมิน ประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการปฏิบัติงานพนักงานส่วนตำบลและลูกจ้างประจำ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ ฉบับเดิมได้สูญหายไปทั้งแฟ้มเอกสาร ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้แจ้งเอกสารราชกิจจานุเบกษาที่สถานีตำรวจนครบาล เดียวเหตุดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดี ๒ จึงต้องประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการปฏิบัติงาน พนักงานส่วนตำบล โดยพิจารณาผลการปฏิบัติของผู้ฟ้องคดีรวมถึงพนักงานส่วนตำบล ที่มีสิทธิได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนจำนวนทั้งสิ้น ๑๒ ราย จากเอกสาร

/ผลการปฏิบัติงาน...

ผลการปฏิบัติงานของผู้ฟ้องคดีและพนักงานส่วนตำบลที่มีสิทธิได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน จำนวนทั้งสิ้น ๑๒ ราย ในระยะเวลาดังต่อไปนี้ ๑ เมษายน ๒๕๕๐ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๐ ตามที่ปรากฏจริงในหน่วยงานมาประกอบ อีกทั้งการแต่งตั้งผู้ประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของผู้ฟ้องคดี ในครั้งที่ ๒ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ รอบการปฏิบัติงานตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๐ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๐ ตามมาตรา ๔๙ และมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันตำบลและองค์กรบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และข้อ ๒๐๑ ประกอบข้อ ๒๐๒ ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดโดย เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลขององค์กรบริหารส่วนตำบลจังหวัดโดย เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลขององค์กรบริหารส่วนตำบลจังหวัดโดย เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในหมวด ๑๐ ของประกาศดังกล่าวแล้ว ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองเห็นว่า การประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ฟ้องคดี ครั้งที่ ๒ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ ระยะเวลาดังต่อไปนี้ ๑ เมษายน ๒๕๕๐ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๐ ในครั้งนี้เป็นการประเมินที่ยุติธรรมและเป็นธรรมกับผู้ฟ้องคดีรวมถึงพนักงานส่วนตำบลที่มีสิทธิได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน จำนวนทั้งสิ้น ๑๒ ราย อีกทั้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่เป็นคณะกรรมการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการพนักงานส่วนตำบล ครั้งที่ ๒ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ ชุดใหม่ ก็ไม่ได้มีส่วนได้เสียกับผู้ฟ้องคดีรวมถึงพนักงานส่วนตำบลที่มีสิทธิได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน จำนวนทั้งสิ้น ๑๒ ราย

ส่วนกรณีผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งองค์กรบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ ที่ ๑๑๖/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๓ คำสั่งที่ ๑๒๐/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๓ คำสั่งที่ ๑๒๑/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๓ คำสั่งที่ ๑๒๒/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๓ และคำสั่งที่ ๑๒๓/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๓ ซึ่งมีผลเป็นการแก้ไขเงินเดือนของผู้ฟ้องคดีที่ผ่านมาเนื่น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้การว่าคำสั่งองค์กรบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์อีก ๔ ฉบับ ที่ได้ออกตามมาในภายหลังเป็นคำสั่งแก้ไขคำสั่งการเลื่อนขั้นเงินเดือนของผู้ฟ้องคดีที่ผ่านมาซึ่งการออกคำสั่งดังกล่าวเป็นผลสืบเนื่องมาจากคำสั่งองค์กรบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ ที่ ๑๑๖/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๓ มิได้ก่อสิทธิหรือระงับสิทธิใหม่แต่อย่างใด โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ใช้อำนาจตามมาตรา ๔๙ และมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันตำบลและองค์กรบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และข้อ ๒๐๑ ประกอบกับข้อ ๒๐๒ ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดโดย เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลขององค์กรบริหารส่วนตำบลจังหวัดโดย ลงวันที่ ๒๙

/พุศจิไยน...

พฤษจิกายน ๒๕๔๕ โดยได้พิจารณาตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในหมวด ๑๐ ของประกาศดังกล่าวแล้ว

กรณีที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่า ในปี พ.ศ. ๒๕๔๗ นายสุรพงษ์ พลดาหาญ ได้เข้ามาดำรงตำแหน่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในขณะนั้น ได้กล่าวต่อที่ประชุมคณะกรรมการพิจารณาเลื่อนขันเงินเดือนของพนักงานส่วนตำบล และเพิ่มค่าจ้างลูกจ้างประจำประจำปีงบประมาณ ๒๕๔๘ ว่าได้มีการจัดทำประกาศเกี่ยวกับกำหนดวันลาและการมาสายของพนักงานเจ้าหน้าที่แล้ว ต้องไม่ลาบ่อยครั้ง คือ ลาเกิน ๖ ครั้ง และไม่มาสายเกิน ๙ ครั้ง ซึ่งประกาศดังกล่าวอยู่ท่องค์การบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งเข้ามารับหน้าที่ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๑ หลังเหตุการณ์ที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างเมื่อได้ไปตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้วไม่พบประกาศเกี่ยวกับกำหนดวันลาและการมาสายของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามที่กล่าวอ้าง ที่จัดทำไว้ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๗ แต่อย่างใด ถ้าหากว่ามีประกาศคงจะพบในสมุดติดประกาศหรือระบบคุณประภาซึ่งจะคุณการประกาศเอาไว้ว่าในปีนั้นๆ และเมื่อได้ตรวจสอบประกาศระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๔๘ ถึง พ.ศ. ๒๕๔๑ พบว่ามีเพียงประกาศเรื่องกำหนดวันลา และการมาสายของพนักงานเจ้าหน้าที่ของค์การบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๐ เท่านั้น เมื่อพิจารณาสถิติการลา การมาสายของพนักงานเจ้าหน้าที่ในปี พ.ศ. ๒๕๔๘ ถึง พ.ศ. ๒๕๔๐ พบว่ามีพนักงานเจ้าหน้าที่ในสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ ที่ลาเกิน ๖ ครั้ง และลารวมกันเกิน ๑๕ วันทำการ ซึ่งถ้าหากมีประกาศตามที่ผู้ฟ้องคดีอ้างจะต้องบังคับใช้ประกาศดังกล่าวจนกว่าจะมีการยกเลิก ซึ่งพนักงานรายที่ลาเกิน ๖ ครั้ง และลารวมกันทุกรายเกิน ๑๕ วันทำการ จะต้องไม่ได้รับเพิ่มค่าจ้างลูกจ้างประจำ แต่ปรากฏว่าไม่มีการนำข้อมูลการลาเกินจำนวนครั้งนั้นมาสั่งไม่เพิ่มค่าจ้างลูกจ้างประจำขององค์การบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ ในรอบการเพิ่มค่าจ้างนั้น ยกเว้นการเลื่อนขันเงินเดือนของพนักงานส่วนตำบล ครั้งที่ ๒ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๐

กรณีข้อกล่าวอ้างเกี่ยวกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ นั้น ให้การว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งไม่เป็นผู้มีส่วนได้เสียกับการเลื่อนขันเงินเดือนได้นำแบบประเมินฯ มาพิจารณาตามข้อ ๒๐๑ ประกอบข้อ ๒๐๒ ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดเลย เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบล ลงวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ โดยได้พิจารณาตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในหมวด ๑๐ ของประกาศดังกล่าว และข้อ ๒๐๗ ยังกำหนดอีกว่าให้นำแบบประเมินฯ มาพิจารณาประกอบข้อมูลการลา พฤติกรรมการทำงาน การรักษาวินัย การปฏิบัติหน

/หมายสม...

หมายเหตุส่วนที่หนึ่ง ของผู้ฟ้องคดี โดยพิจารณา
จากเอกสารการปฏิบัติงานของผู้ฟ้องคดี ในรอบการปฏิบัติงานตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๐ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๐ ซึ่งเป็นเอกสารราชการ โดยมิได้มีอคติใดกับผู้ฟ้องคดี โดยในการเลื่อนขั้นเงินเดือนพนักงานส่วนตำบล ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ ครั้งใหม่ ผู้ฟ้องคดีได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือน ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ ทั้งปีรวมหนึ่งขั้นครึ่ง ตามผลงานเอกสารที่หลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลกำหนด ในหมวด ๑๐ ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดเลย เรื่อง หลักเกณฑ์ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลขององค์กรบริหารส่วนตำบลจังหวัดเลย ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๔ การที่ผู้ฟ้องคดีได้กล่าวอ้างว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ใช้อำนาจกระทำการต่อ ผู้ฟ้องคดีโดยปราศจากความยุติธรรมไม่เป็นไปตามกฎหมาย นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่เคยมี กรณีพิพาทหรือคดีความใดๆ กับผู้ฟ้องคดี ที่จะเป็นสาเหตุให้โกรธเคืองกับผู้ฟ้องคดี แต่อย่างใด

ผู้ฟ้องคดีคัดค้านคำให้การว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่สามารถมอบอำนาจให้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยื่นคำให้การแทนได้ เนื่องจากไม่ปรากฏเอกสารมอบอำนาจให้กระทำการต่อ และเหตุในการดำเนินการเป็นเหตุเฉพาะในการทำหน้าที่แต่ละบุคคล ในประเด็นที่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กล่าวอ้างคำฟ้องกรณีจากการประเมินผลการปฏิบัติงานแตกต่างจากเดิม เนื่องจากมีเหตุผลและความจำเป็นที่จะแก้ไขปัญหางานด้านการบริหารงานบุคคล ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ จากการที่ผู้ฟ้องคดีได้อ่านเอกสารแล้วมีเหตุสูงสัยเกี่ยวกับ ข้อเท็จจริงดังกล่าว เนื่องจากวันที่มีคำสั่งองค์กรบริหารส่วนตำบลชัยภูมิที่ ๑๙๖/๒๕๕๐ เป็นวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๐ แต่การที่พนักงานส่วนตำบลที่ไม่ได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือน ได้มีหนังสือลงวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๑ เรื่อง ขอซื้อขายเหตุ เป็นการดำเนินการหลังจากวันที่ ได้มีการออกคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนไปแล้ว เป็นเวลา ๙ เดือน ๒ วัน ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ คนเดิม ได้สั่งให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง ในวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๑ แต่ได้มีคำสั่ง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง ในวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๑ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ คนใหม่ (นายเพ็ชร ทุมมาวาย) ซึ่งนับดังแต่วันที่สั่งให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง จนถึงวันที่ออกคำสั่ง เป็นเวลา ๒ เดือน ๑๑ วัน จากเวลาการดำเนินการดังกล่าว และการซื้อขาย เหตุผลการมาสายของพนักงานส่วนตำบล ไม่กระทำหลังจากที่รับทราบผลการประเมินฯ หรือการออกคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนไปแล้ว เมื่อจะไปประวิงเวลาให้กระทำการหลังจากที่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ คนเดิมหมดภาระการดำรงตำแหน่งแล้ว และการแต่งตั้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑

/เป็นประธาน...

เป็นประธานกรรมการพิจารณาการเลื่อนขั้นเงินเดือนฯ องค์การบริหารส่วนตำบลลับสัยพฤกษ์ ได้มีการแต่งตั้งมาก่อนหน้านี้แล้วหลายครั้ง แต่ไม่มีพนักงานส่วนตำบล ลูกจ้างประจำ ตลอดจนเจ้าหน้าที่ ไม่พอใจหรือทักษะการทำงานเลื่อนขั้นเงินเดือนในครั้งที่ผ่านๆ มา ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการเลื่อนขั้นเงินเดือน โดยมีผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นประธานกรรมการนั้น เป็นไปด้วย ความยุติธรรม ไม่ได้ก่อให้เกิดความเสียหายต่อราชการ จึงถือได้ว่าคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลลับสัยพฤกษ์ ที่ ๑๙/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๐ เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว หากมีการเพิกถอนคำสั่งดังกล่าว เนื่องด้วยเหตุผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นประธานกรรมการ ในครั้งที่ผ่านๆ มา ก็ต้องพิจารณาใหม่ด้วย

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาคำร้องฉบับลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ของนายสุรพงษ์ พลดาหาญ ซึ่งเดิมดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลลับสัยพฤกษ์ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ขอให้ข้อเท็จจริงประกอบการพิจารณา ซึ่งศาลพิจารณาแล้วมีคำสั่งให้รับคำร้องดังกล่าวเป็นคำคัดค้านคำให้การของผู้ฟ้องคดี โดยนายสุรพงษ์ให้ข้อเท็จจริงต่อศาลปกครองชั้นต้นว่า กรณีประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลลับสัยพฤกษ์ เรื่อง การกำหนดวันลา และการมาสายของพนักงานเจ้าหน้าที่ นั้น ยืนยันว่าประกาศฉบับนั้น ได้มีการประกาศใช้มาตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ (วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๗) เนื่องจากเมื่อเข้าไปรับตำแหน่ง ประมาณเดือนสิงหาคม ๒๕๕๗ ได้พบเห็นการปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ไม่เป็นระบบไม่ได้มาตรฐานเท่าที่ควร โดยเฉพาะการทำางานของพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ตามประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดเลย เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบล ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ข้อ ๒๐๕ (๗) เกี่ยวกับการลา การมาสายเพื่อประกอบการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการ พนักงานและลูกจ้าง จึงได้จัดทำประกาศ องค์การบริหารส่วนตำบลลับสัยพฤกษ์ไว้เป็นหลักฐาน ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๗ เป็นต้นมา ซึ่งขณะนั้น ผู้ร้องสองดูรับราชการเป็นพนักงานส่วนตำบลloyalty ที่อำเภอปักธงชัย จังหวัดนครราชสีมา ต่อมา ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ องค์การบริหารส่วนตำบลลับสัยพฤกษ์ได้รับโอนผู้ร้องสองมาดำรงตำแหน่งนิติกรและมอบหมายงานให้รับผิดชอบทำหน้าที่หัวหน้าสำนักปลัด งานการเจ้าหน้าที่ และตรวจสอบให้คำปรึกษา การจัดทำร่างนิติกรรมสัญญา และตรวจสอบสัญญาต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับองค์การบริหารส่วนตำบล พร้อมทั้งแนะนำเกี่ยวกับการดำเนินการ จัดซื้อจัดจ้างตรวจสอบร่างสัญญาจัดซื้อจัดจ้างต่างๆ ของส่วนราชการคลังด้วย และได้สั่งให้

/ปลัดองค์การ...

ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลลับพักษ์มอบหมายหลักฐานเอกสารเกี่ยวข้องกับการบริหารงานบุคคลทั้งหมดให้ผู้ร้องสอดไปดำเนินการ ที่อ้างว่าไม่เคยเห็นประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลลับพักษ์ ว่าด้วยการกำหนดวันลาการมาสายของเจ้าหน้าที่ซึ่งไม่เป็นความจริง นอกจากนั้น นายสุรพงษ์ได้นำแนวปฏิบัติตามประกาศดังกล่าวไปชี้แจงในที่ประชุมประจำเดือนของพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นประจำ และผู้ร้องสอดเป็นเลขานุการจดบันทึกรายงานการประชุมทุกครั้ง กรณีที่ผู้ร้องสอดไม่ได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนครั้งที่๒ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ (วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๐) นั้น เนื่องจากขาดคุณสมบัติตามความในข้อ ๒๐๕(๗) ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดเลย ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๖๔ คือ มาทำงานสาย จำนวน ๑๕ ครั้ง ซึ่งเกิน ๘ ครั้ง ตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลลับพักษ์กำหนด การที่อ้างว่ารถเสียเป็นเหตุให้มาทำงานสาย และถือว่าเป็นเหตุสุดวิสัย และไม่ทราบเกี่ยวกับระเบียบการลงเวลาปฏิบัติงานประจำวันของพนักงานของรัฐ เป็นเหตุผลที่ฟังไม่เข้า

ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองให้การเพิ่มเติมว่า การมอบอำนาจระหว่างผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นเรื่องการดำเนินการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กับศาลปกครองชั้นต้น ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้นำเรียนต่อศาลปกครองชั้นต้น ได้โปรดพิจารณาตามกระบวนการพิจารณาของศาลแล้ว ส่วนการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง กรณีการมาสายของผู้ร้องสอดตามคำสั่งขององค์การบริหารส่วนตำบลลับพักษ์ ที่ ๑๖/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๑ คณะกรรมการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แต่งตั้งไม่ได้มีส่วนได้เสียใดๆ กับผู้ฟ้องคดีและผู้ร้องสอด และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ให้สิทธิคณะกรรมการการสอบสวนข้อเท็จจริงดำเนินการค้นหาและสอบสวนข้อเท็จจริงอย่างอิสระ เมื่อคณะกรรมการการสอบสวนข้อเท็จจริงได้สอบสวนข้อเท็จจริงแล้วเสร็จ จึงได้สรุปและเสนอความเห็นต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เห็นว่า ความเห็นคณะกรรมการการสอบสวนข้อเท็จจริงมีเหตุมีผล จึงเห็นชอบตามที่คณะกรรมการการสอบสวนข้อเท็จจริงเสนอ และจากการตรวจสอบระบบงานสารบรรณขององค์การบริหารส่วนตำบลลับพักษ์ และตรวจสอบจากนางกัญญารัตน์ เสรีรัตน์ ตำแหน่ง เจ้าพนักงานธุรการ สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลลับพักษ์ ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบระบบงานสารบรรณขององค์การบริหารส่วนตำบลลับพักษ์ ซึ่งพบว่า ไม่ได้มีการจัดทำประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลลับพักษ์ เรื่อง กำหนดวันลา และการมาสาย ของพนักงานเจ้าหน้าที่ ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๗ แต่อย่างใด มีเพียงจัดทำประกาศองค์การบริหาร

/ส่วนตำบล...

ส่วนตำบลชัยพฤกษ์ เรื่อง กำหนดวันลา และการมาสายของพนักงานเจ้าหน้าที่องค์กรบริหาร ส่วนตำบลชัยพฤกษ์ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๐ เป็นฉบับแรกและฉบับเดียว ที่มีผลบังคับใช้ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๐ เป็นต้นไป

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่ง ลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๖๕ อนุญาตให้ นายสุรเชษฐ์ หนูพริก เข้ามาเป็นผู้ร้องสอดฝ่ายผู้ถูกฟ้องคดี เนื่องจากเป็นผู้มีส่วนได้เสีย ตามกฎหมายในผลแห่งคดีตามมาตรา ๕๗ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง

ผู้ร้องสอดให้การว่า กรณีประกาศองค์กรบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ เรื่อง กำหนดวันลา และการมาสายของพนักงานเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๖๗ ที่นายสุรพงษ์ พลดาหาญ (นายกองค์กรบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ ในขณะนั้น) ได้กล่าวอ้างว่า ประกาศ ดังกล่าวใช้บังคับตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ (ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๘) นั้น ผู้ร้องสอดขอเรียนว่าไม่ได้รับมอบหมายขององค์กรบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ เรื่อง กำหนดวันลา และการมาสายของพนักงานเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๖๗ จากนายพิเชษฐ์ พลดาหาญ และไม่ปรากฏหลักฐานเป็นลายลักษณ์อักษรในการรับมอบหมายเอกสารดังกล่าว แต่ประกาศ องค์กรบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ เรื่อง กำหนดวันลา และการมาสายของพนักงานเจ้าหน้าที่ ในองค์กรบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ มีฉบับแรกและฉบับเดียวในปี พ.ศ. ๒๕๖๐ มีผลบังคับใช้ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๐ เป็นต้นไป การที่นายสุรพงษ์กล่าวอ้างว่า นายสุรพงษ์ ได้นำแนวทางปฏิบัติตามประกาศดังกล่าวซึ่งในที่ประชุมประจำเดือนของพนักงานเจ้าหน้าที่ ประจำทุกเดือนและกล่าวอ้างว่า ผู้ร้องสอดเป็นเลขานุการจดบันทึกรายงานการประชุมทุกครั้ง ผู้ร้องสอดขอนำเรียนว่า นายสุรพงษ์ได้เริ่มแจ้งต่อที่ประชุมประจำเดือนครั้งแรก เมื่อวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๖๐ และมีการแจ้งเวียนแนวทางปฏิบัติดังกล่าว เมื่อวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๖๐ โดยก่อนหน้านั้นไม่ได้แจ้งแนวทางปฏิบัติตั้งกล่าวต่อที่ประชุมแต่อย่างใด นอกจากนี้ ตามข้อ ๒๐๕ (๗) ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดเลย เรื่อง หลักเกณฑ์ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลขององค์กรบริหารส่วนตำบล ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๖๕ กำหนดว่า ในครึ่งปีที่แล้วมาต้องไม่ลา หรือมาทำงานสายเกินจำนวนครั้งที่ ประธานกรรมการบริหารองค์กรบริหารส่วนตำบล หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายกำหนด เป็นหนังสือไว้ก่อนแล้ว โดยคำนึงถึงลักษณะงานและสภาพท้องถิ่นอันเป็นที่ตั้งของแต่ละ ส่วนราชการหรือหน่วยงาน ซึ่งจากที่ผู้ร้องสอดได้นำเรียนว่า มีประกาศองค์กรบริหาร

/ส่วนตำบล...

ส่วนตำบลลับพุกษ์ เรื่อง กำหนดวันลา และการมาสายของพนักงานเจ้าหน้าที่องค์การบริหาร ส่วนตำบลลับพุกษ์ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ และนายสุรพงษ์กล่าวอ้างว่า ผู้ร้องสอดมาทำงานสาย (ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๐) จึงไม่อยู่ในบังคับของประกาศดังกล่าว เพราะตามข้อ ๒๐๕ (๗) ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดเลย ลงวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ กำหนดไว้ว่าในครึ่งปีที่แล้วมา (ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๐ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๐) ต้องไม่ลาหรือมาทำงานสายเกินจำนวนครึ่งที่นายกองค์การบริหาร ส่วนตำบลกำหนด ซึ่งต้องกำหนดการลา มาสาย ไว้เป็นหนังสือก่อน จึงจะมีผลบังคับใช้ ทั้งนี้หากมีประกาศฯ ปี พ.ศ. ๒๕๕๗ อญฯ จริงตามที่นายพิเชษฐ์ และนายสุรพงษ์กล่าวอ้าง โดยประกาศดังกล่าวนั้นเป็นหนังสือที่ระบบทสิทธิ์ต่อผู้ร้องสอด ดังนั้น นายสุรพงษ์ต้องแจ้ง ต่อผู้ร้องสอด ไม่ว่าจะเป็นหนทางใด เพื่อให้ผู้ร้องสอดได้ทราบและปฏิบัติตามที่นายสุรพงษ์กำหนด เนื่องจากผู้ร้องสอดได้อนุญาตมาทำงานต่างแห่งที่องค์การบริหารส่วนตำบลลับพุกษ์ เมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ หลังจากมีประกาศฯ ปี พ.ศ. ๒๕๕๗ แต่ผู้ร้องสอดก็ไม่ได้รับ การแจ้งประกาศดังกล่าวแต่อย่างใด การที่ผู้ร้องสอดมาลงเวลาสายจำนวน ๔ ครั้ง เนื่องจาก ผู้ร้องสอดได้มายปฏิบัติหน้าที่ราชการก่อนเวลาราชการ (เวลา ๐๘.๓๐ น.) สำนักงานองค์การบริหาร ส่วนตำบลลับพุกษ์ยังไม่เปิดสำนักงานจึงไม่สามารถเข้าไปลงเวลาปฏิบัติราชการได้ ผู้ร้องสอด จึงเห็นว่าควรใช้เวลาให้เป็นประโยชน์แก่ทางราชการ จึงได้ปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการ ตรวจการจ้างโครงการต่างๆ ตามที่นายสุรพงษ์ ลดดาวาณุ (นายกองค์การบริหาร ส่วนตำบลลับพุกษ์ ในขณะนั้น) มอบหมาย เมื่อเสร็จสิ้นจากการตรวจงานจ้างดังกล่าว จึงมาลงเวลาปฏิบัติราชการ ส่วนเหตุสุดวิสัยเนื่องจากยานพาหนะเสียระหว่างเดินทาง มาปฏิบัติราชการนั้น เป็นเหตุที่ผู้ร้องสอดให้ถ้อยคำประกอบการสอบสวนข้อเท็จจริง ซึ่งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงมิได้นำเหตุดังกล่าวมาพิจารณาสรุปการสอบสวน ข้อเท็จจริงแต่อย่างใด จากคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลลับพุกษ์ ที่ ๑๙๖/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๐ เรื่อง เลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการพนักงานส่วนตำบล ครั้งที่ ๒ ประจำปี งบประมาณ ๒๕๕๐ มีผู้ร้องสอดไม่ได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนดังกล่าวเพียง ๑ ราย โดยเห็นว่าผู้ร้องสอดมาสายเกินจำนวนครึ่งที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลลับพุกษ์ (นายสุรพงษ์ ลดดาวาณุ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลลับพุกษ์ ในขณะนั้น) กำหนด ส่วนการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนพนักงานส่วนตำบลและเพิ่มค่าจ้างลูกจ้างประจำ ครั้งที่ ๑ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ มีลูกจ้างประจำ รายงานงวดภารណ์ แสงไทย

/ซึ่งมีข้อเท็จจริง...

ซึ่งมีข้อเท็จจริงว่ามาทำงานสายซึ่งต้องไม่ได้รับการเพิ่มค่าจ้าง แต่กลับได้รับการเพิ่มค่าจ้างทั้งในการพิจารณา ครั้งที่ ๑ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ ครั้งที่ ๒ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ และในครั้งที่ ๑ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ และนายสุรพงษ์ พลดาหาญ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลลับพักษ์ ขณะนั้น ได้ส่งเพิ่มค่าจ้างร้อยละ ๒ ของเงินเดือนให้แก่ลูกจ้างประจำรายดังกล่าว ผู้ร้องสอดเห็นว่าคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลลับพักษ์ ที่ ๑๖/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๓ เรื่อง การเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการพนักงานส่วนตำบล ครั้งที่ ๒ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๐ เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากในปี พ.ศ. ๒๕๕๐ นายพิเชษฐ์ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลลับพักษ์ ขณะนั้น ได้ประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ร้องสอด ได้คะแนนอยู่ในเกณฑ์คะแนนระดับดี (๖๐ – ๘๙ เปอร์เซ็นต์) อยู่ในข่ายได้รับการเลื่อนขั้น ๐.๔ ขั้น แต่นายสุรพงษ์ได้ใช้อำนาจโดยอ้างว่ามีประกาศฯ ปี พ.ศ. ๒๕๕๗ และอ้างว่าผู้ร้องสอดมาสายเกินจำนวนที่กำหนดในประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลลับพักษ์ เรื่อง กำหนดวันลา และการมาสายของพนักงานเจ้าหน้าที่ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๗ ทำให้ผู้ร้องสอดขาดคุณสมบัติไม่ได้เลื่อนขั้นเงินเดือนในครั้งที่ ๒ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐

ผู้ฟ้องคดีดังค้านผู้ร้องสอดว่า การที่ผู้ร้องสอดอ้างเรื่องการมาสายจำนวน ๔ ครั้ง ซึ่งได้มาปฏิบัติราชการก่อน (เวลา ๐๙.๓๐ น.) และสำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลลับพักษ์ ยังไม่เปิดสำนักงานน่าจะไม่เป็นความจริง เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลลับพักษ์ได้มีพนักงานรักษาความปลอดภัยและแม่บ้านซึ่งเป็นผู้เปิดสำนักงานและปิดสำนักงานภายหลังจากทุกคนกลับออกจากสำนักงาน ทั้งยังมีคนขับรถขยะ คนงานประจำรถขยะ ซึ่งมาลงเวลา ก่อนออกไปปฏิบัติหน้าที่และที่ผู้ร้องสอดกล่าวอ้างว่า ไม่ได้แจ้งสาเหตุถึงการไม่ได้เลื่อนขั้นเงินเดือน ไม่เป็นความจริง เนื่องจากผู้ร้องสอดได้ทราบเหตุถึงการไม่ได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนแล้ว โดยผู้ร้องสอดได้ลงชื่อรับทราบแล้ว โดยมีนายสุรพงษ์ พลดาหาญ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลลับพักษ์ ได้แก้ไขหนังสือมาสายเกินจำนวนครั้งที่กำหนด (สาย ๑๔ ครั้ง) งดเลื่อนขั้น ในครั้งที่ ๒ (วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๑) ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๐ และนายสุรพงษ์ พลดาหาญ ยังไม่แจ้งด้วยว่าจะแล้ว ในบัญชีแนบท้ายคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลลับพักษ์ ที่ ๑๖/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๐ ในช่องหมายเหตุกีรบุเหตุถึงการไม่ได้เลื่อนขั้นเงินเดือนตามข้อ ๒๐๗ ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล

/จังหวัดเลย...

จังหวัดเลย เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบล ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๔๕ ซึ่งถือว่าผู้ร้องสอดได้รับทราบเหตุดังกล่าวแล้ว

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า การประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผล การปฏิบัติงานของข้าราชการและลูกจ้าง สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ ครั้งที่ ๒ ระหว่างวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๕ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๕ ที่ได้มีการประเมินขึ้นใหม่ ในปี พ.ศ. ๒๕๔๓ เป็นการประเมินที่ไม่ได้กระทำโดยผู้บังคับบัญชาของพนักงานส่วนตำบล ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในห่วงเวลาตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๕ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๕ การประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานของผู้ฟ้องคดี ซึ่งมิได้มีการประเมินโดยผู้บังคับบัญชาของผู้ฟ้องคดีในห่วงเวลาของการประเมินจึงเป็นการประเมินที่ไม่ชอบด้วยวัตถุประสงค์ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดเลย เรื่อง หลักเกณฑ์ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบล ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๔๕ ตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้าง แต่โดยที่ข้อเท็จจริงพังได้ว่าผลการประเมิน โดยผู้บังคับบัญชาของผู้ฟ้องคดีที่มีการประเมินใหม่ในปี พ.ศ. ๒๕๔๓ ผู้ประเมินได้เสนอให้ผู้ฟ้องคดีได้เลื่อนขั้นเงินเดือน ๑ ขั้น เช่นเดียวกับการประเมินในปี พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับข้อ ๒๐๗ ของประกาศดังกล่าวกำหนดให้การพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนพนักงานส่วนตำบล ให้ผู้บังคับบัญชานำผลการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานมาเป็นหลักในการพิจารณาโดยให้พิจารณาประกอบกับข้อมูลด้านต่างๆ ดังนั้น แม้การประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานในส่วนของผู้ฟ้องคดีไม่ชอบด้วยวัตถุประสงค์ของการประเมิน แต่เมื่อการประเมินในส่วนของผู้ฟ้องคดีได้มีการประเมินใหม่โดยเห็นควรเลื่อนขั้นเงินเดือน ๑ ขั้น ซึ่งการประเมินดังกล่าวไม่มีผลแตกต่างจากการประเมินเดิม ประกอบกับการประเมินเป็นเพียงองค์ประกอบเดียวในการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ นำไปพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนให้แก่ผู้ฟ้องคดี กรณีจึงไม่มีเหตุที่จะต้องเพิกถอนผลการประเมินของผู้ฟ้องคดีตามคำขอของผู้ฟ้องคดี

สำหรับกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งขององค์การบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ ที่ ๐๗/๒๕๔๓ ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๔๓ แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน ข้าราชการพนักงานส่วนตำบล ครั้งที่ ๒ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๔๕ ใหม่ เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย หรือไม่ เห็นว่า เนื่องจากมีกรณีเกี่ยวกับจำนวนของผู้ที่ได้รับเลื่อนขั้นเงินเดือนในรอบการพิจารณาที่เปลี่ยนแปลงในลักษณะเพิ่มขึ้น ซึ่งไม่อาจใช้จำนวนเงิน

/ส่วนที่เหลือ...

ส่วนที่เหลือมาเพิ่มให้แก่บุคคลดังกล่าว ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล ก็มิได้ระบุให้มีการดำเนินการในลักษณะใด เพียงแต่แจ้งข้อหารือว่าให้มีการทบทวน การออกคำสั่ง ทั้งประกาศในเรื่องดังกล่าวก็ไม่ได้กำหนดหลักเกณฑ์วิธีการในการณ์ดังกล่าวไว้ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการ พนักงานส่วนตำบล ครั้งที่ ๒ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๐ ขึ้นมาใหม่ ตามคำสั่งของคุณบริหาร ส่วนตำบลชัยพฤกษ์ ที่ ๐๗๙/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๓ ซึ่งแต่งตั้งกรรมการ โดยระบุตำแหน่งไว้ ก็เป็นการออกคำสั่งตามข้อเท็จจริงประกอบกับเพื่อเป็นการแก้ไขคำสั่งเดิม ที่ได้กำหนดให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นประธานกรรมการชุดดังกล่าวในขณะที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต้องเป็นผู้ออกคำสั่งตามความเห็นของคณะกรรมการ ซึ่งแม้ประกาศมิได้กำหนดข้อห้าม ในเรื่องดังกล่าวไว้ และในทางปฏิบัติได้มีการออกคำสั่งในลักษณะดังกล่าว แต่เพื่อให้เป็นไป ตามวัตถุประสงค์ของประกาศและมิให้มีปัญหาข้อโต้แย้งในภายหลัง และการแต่งตั้ง คณะกรรมการในกรณีดังกล่าวมิได้เป็นกรณีปกติ และเป็นการแต่งตั้งตามตำแหน่ง ดังนั้น แม้ผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าส่วนราชการที่ได้รับการแต่งตั้งในภายหลังมิได้เป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่ ในขณะการพิจารณา ก็ยังฟังไม่ได้ว่าจะมีผลให้การพิจารณาของคณะกรรมการชุดดังกล่าวเสียไป แต่อย่างใด เพราะการพิจารณาของคณะกรรมการดังกล่าวย่อมพิจารณาไปตามหลักเกณฑ์ ตามที่กำหนดไว้ตามประกาศว่าผู้ใดอยู่ในเกณฑ์ที่จะได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนเท่าใด โดยพิจารณาจากเอกสารหลักฐานประกอบ กรณีที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่าคณะกรรมการ ตามคำสั่งของคุณบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ ที่ ๐๗๙/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๓ บุคคลลำดับที่ ๑ ถึงลำดับที่ ๔ และลำดับที่ ๖ เป็นบุคคลซึ่งมาดำรงตำแหน่งในภายหลัง จึงยังไม่เป็นเหตุที่จะฟังได้ว่าการแต่งตั้งคณะกรรมการตามคำสั่งดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย กรณีจึงยังฟังไม่ได้ว่าการออกคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ ๐๗๙/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๓ เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

สำหรับการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งของคุณบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ ที่ ๑๑๖/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๓ เลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการพนักงานส่วนตำบล ครั้งที่ ๒ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยในส่วนของผู้ฟ้องคดีได้รับการเลื่อนขั้น ๐.๕ ขั้น จากขั้น ๘,๑๗๐ บาท เป็น ๘,๓๖๐ บาท เป็นการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ใช้ดุลพินิจชอบ ด้วยกฎหมาย หรือไม่ เห็นว่า เนื่องจากกรณีที่ได้มีการพิจารณากรณีที่ผู้ร้องสองได้ร้องขอ ความเป็นธรรม จากคำสั่งดังกล่าวผู้ร้องสองไม่ได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือน เนื่องจากผู้ร้องสอง

/เป็นผู้ที่...

เป็นผู้ที่มำสายเกินจำนวนที่กำหนดไว้ แต่เมื่อได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง พิจารณาข้อเท็จจริงตามที่ผู้ร้องสอดขอความเป็นธรรม ซึ่งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง ฟังได้ว่าผู้ร้องสอดไม่ได้เป็นผู้ที่มำสายเกินจำนวนที่กำหนดไว้ เนื่องจากประกาศเกี่ยวกับ กำหนดวันลาและการมาสายของพนักงานเจ้าหน้าที่ได้มีประกาศไว้เมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๐ ประกาศฉบับดังกล่าวจึงย้อมมีผลบังคับใช้หลังจากที่ได้ประกาศแล้วโดยไม่มี ผลบังคับใช้ก่อนหน้านั้น เมื่อผู้ร้องสอดมิได้เป็นผู้ที่ไม่อยู่ในข่ายที่จะไม่ได้รับการพิจารณา เลื่อนขั้นเงินเดือน จึงเป็นผู้ที่มีสิทธิได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน แต่โดยที่จำนวนเงิน ที่เหลือจากการเลื่อนขั้นเงินเดือนไม่เพียงพอที่จะใช้ในการเลื่อนขั้นเงินเดือนให้แก่ผู้ร้องสอด จึงต้องพิจารณาบทวนการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนใหม่ตามที่สำนักงานคณะกรรมการ พนักงานส่วนตำบลได้ตอบข้อหารือโดยให้ถือปฏิบัติตามหนังสือสำนักงาน ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. ที่ มก ๐๘๐๘.๑/ว ๓๔๖ ลงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๖๖ ที่กำหนดให้การเลื่อนขั้น เงินเดือน ครั้งที่ ๒ ในวันที่ ๑ ตุลาคม ให้เลื่อนได้ไม่เกินวงเงินร้อยละ ๖ ของอัตราเงินเดือน ของพนักงาน ณ วันที่ ๑ กันยายน ตามมติคณะกรรมการรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๔ โดยให้องค์กรบริหารส่วนตำบลชัยพุทธรัชพิจารณาบทวนคำสั่งการเลื่อนขั้นเงินเดือนใหม่ อีกครั้ง เนื่องจากการที่ผู้ร้องสอดเป็นผู้มีคุณสมบัติที่จะได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน ทำให้มีพนักงานส่วนตำบลที่มีสิทธิได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนเพิ่มเป็น ๑๒ ราย จากเดิม ที่ได้มีคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนเพียง ๑๑ ราย เมื่อหันสือสำนักงาน ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. ที่ มก ๐๘๐๘.๑/ว ๓๔๖ ลงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๖๖ ประกอบมติคณะกรรมการรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๔ กำหนดให้การเลื่อนขั้นเงินเดือนครึ่งปีหลัง (ระยะเวลาปฏิบัติงาน ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน) ในวันที่ ๑ ตุลาคม ให้เลื่อนได้ไม่เกินวงเงินร้อยละ ๖ ของอัตราเงินเดือนของพนักงานส่วนตำบล ณ วันที่ ๑ กันยายน โดยให้นำวงเงินที่ได้เลื่อนขั้น เงินเดือนไปแล้วนั้น ในครึ่งปีแรก (ระยะเวลาปฏิบัติงานตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ถึงวันที่ ๓๐ มีนาคม) ในวันที่ ๑ เมษายน มาหักออกจากก่อน เมื่อนำหลักปฏิบัติดังกล่าวมาพิจารณาประกอบ ในการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนพนักงานส่วนตำบลขององค์กรบริหารส่วนตำบลชัยพุทธรัชพ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งมีวงเงินร้อยละ ๖ ของอัตราเงินเดือนของพนักงาน ส่วนตำบล จำนวน ๑๒ ราย ณ วันที่ ๑ เมษายน เป็นเงินจำนวน ๖,๖๓๗.๒๐ บาท เมื่อวงเงินที่ใช้ไปในการเลื่อนขั้นเงินเดือนครึ่งปีแรก (ระยะเวลาปฏิบัติงานตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ถึงวันที่ ๓๐ มีนาคม) ในวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๐ เป็นเงินจำนวน ๒,๖๗๐ บาท

/ จึงมีวงเงิน...

จึงมีวงเงินที่เหลือในการใช้เลื่อนขั้นเงินเดือนครึ่งปีหลัง (ระยะเวลาปฏิบัติงานตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๐ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๐) ในวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ เป็นเงินจำนวน ๔๐๑๗.๒๐ บาท ซึ่งในการเลื่อนขั้นเงินเดือนครึ่งปีหลัง (ระยะเวลาปฏิบัติงานตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๐ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๐) ในวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ ตามคำสั่งองค์การบริหาร ส่วนตำบลชัยพฤกษ์ ที่ ๑๙๖/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๐ เรื่อง เลื่อนขั้นเงินเดือน ข้าราชการพนักงานส่วนตำบล ครั้งที่ ๒ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๐ มีการเลื่อนขั้นเงินเดือน พนักงานส่วนตำบลจำนวน ๑๑ ราย ใช้วงเงิน ๓,๙๓๐ บาท เมื่อร่วมวงเงินที่ใช้ไปในการเลื่อนขั้น เงินเดือนครึ่งปีแรกในวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๐ จำนวน ๒,๖๒๐ บาท แล้ว ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้ใช้วงเงินในการเลื่อนขั้นเงินเดือนพนักงานส่วนตำบล จำนวน ๖,๔๕๐ บาท ซึ่งไม่เกินร้อยละ ๖ ของอัตราเงินเดือนของพนักงานส่วนตำบล จำนวน ๑๒ ราย ณ วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๐ ซึ่งคงเหลือวงเงินที่สามารถใช้ได้แต่ไม่ได้ใช้จำนวน ๘๗ บาท เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะต้องนำวงเงินที่เหลือดังกล่าวมาออกคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนให้ ผู้ร้องสอด ซึ่งเป็นพนักงานส่วนตำบลที่มีสิทธิเลื่อนขั้นตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดอีก ๑ ราย เพิ่มเติมจากคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนเดิม คือ คำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ ที่ ๑๙๖/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๐ เรื่อง เลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการพนักงานส่วนตำบล ครั้งที่ ๒ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๐ โดยไม่ต้องไปเปลี่ยนแปลงคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนเดิม จึงไม่อาจทำได้ เพราะวงเงินที่เหลือไม่เพียงพอ เมื่อการตรวจสอบตามบัญชีอัตราเงินเดือน พนักงานส่วนตำบล ในการเลื่อนขั้นเงินเดือนให้จำนวนครึ่งขั้น จะต้องใช้วงเงินจำนวน ๒๓๐ บาท หากไม่มีการเลื่อนขั้นเงินเดือนตามจำนวนที่มีสิทธิได้รับโดยผลการ จะทำให้การดำเนินการ ในครั้งนี้ขาดต่อระเบียบกฎหมายและหนังสือสั่งการของสำนักงาน ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. ที่ นก ๐๘๐๙.๑/๓๔๖ ลงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๖ ประกอบมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๕๕ เพราะเป็นการใช้เงินเกินวงเงินที่กำหนด และเมื่อได้พิจารณาถึงคำสั่งเลื่อนขั้น เงินเดือนของพนักงานส่วนตำบลชัยพฤกษ์ ครั้งที่ ๑ และครั้งที่ ๒ ซึ่งมีการทบทวนใหม่ โดยปรากฏข้อเท็จจริงว่าหลังจากที่ได้มีการทบทวนคำสั่งในครั้งที่ ๒ แล้ว ผู้ฟ้องคดีได้รับ การเลื่อนขั้นเงินเดือนทั้งปีเป็นจำนวน ๑.๕ ขั้น ในขณะที่ผู้ร้องสอดได้รับการเลื่อนขั้น เงินเดือนทั้งปีเป็นจำนวน ๑ ขั้น ส่วนนายพิเชษฐ์ พลดาหาญ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนทั้งปีจำนวน ๑.๕ ขั้น จึงเห็นได้ว่าการพิจารณาทบทวนคำสั่ง เลื่อนขั้นเงินเดือนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นการกระทำที่ได้ให้ความเป็นธรรมแก่ทุกฝ่าย

/ตามที่...

ตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กล่าวอ้าง ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้พิจารณาเลื่อนขันเงินเดือนให้แก่ผู้ร้องสอดโดยมีผลเป็นการลดขันเงินเดือนของผู้ฟ้องคดีและปลดองค์การบริหารส่วนตำบลจาก ๑ ขัน เป็น ๐.๕ ขัน ด้วยเหตุผลของความจำเป็นเกี่ยวกับวงเงินที่ใช้ในการเลื่อนขันเงินเดือนตามหลักเกณฑ์ที่สำนักงาน ก.จ., ก.ท. และ ก.อ.บ.ด. กำหนดไว้จึงเป็นการพิจารณาที่เป็นไปตามหลักเกณฑ์เงื่อนไขที่กำหนดไว้และพิจารณาให้ความเป็นธรรมแก่พนักงานส่วนตำบลทุกคน คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ที่ ๑๖/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๓ ซึ่งมีผลให้ผู้ฟ้องคดีได้รับการเลื่อนขันเงินเดือน ๐.๕ ขัน จึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย

สำหรับคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ที่ ๑๖๐/๒๕๕๓ คำสั่งที่ ๑๖๑/๒๕๕๓ คำสั่งที่ ๑๖๒/๒๕๕๓ และคำสั่งที่ ๑๖๓/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๓ เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย หรือไม่ เห็นว่า คำสั่งดังกล่าวทั้งสี่ฉบับ เป็นคำสั่งที่ได้ออกมาภายหลังจากที่ได้มีการออกคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ที่ ๑๖/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๓ กำหนดให้ผู้ฟ้องคดีได้รับเลื่อนขันเงินเดือน ๐.๕ ขัน ซึ่งแตกต่างจากคำสั่งเดิมที่ได้ยกเลิกไปแล้ว ดังนั้น เมื่อคำสั่งดังกล่าวมีผลให้ขันเงินเดือนของผู้ฟ้องคดีเปลี่ยนแปลงไป ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ก็ชอบที่จะมีคำสั่งแก้ไขคำสั่งเลื่อนขันเงินเดือนในส่วนของผู้ฟ้องคดี การออกคำสั่งทั้งสี่ฉบับจึงเป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมาย สำหรับการพิจารณาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งเป็นคณะกรรมการพิจารณาเลื่อนขันเงินเดือนข้าราชการพนักงานส่วนตำบล ครั้งที่ ๒ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ (ใหม่) ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นผู้ออกคำสั่งแต่งตั้ง มีหน้าที่ในการพิจารณาว่า พนักงานส่วนตำบลผู้ใดจะได้รับการเลื่อนขันเงินเดือนหรือไม่ เพียงใด โดยต้องเสนอความเห็น ตั้งก่อนต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจออกคำสั่ง การพิจารณาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงเป็นเพียงกระบวนการของการพิจารณาของเจ้าหน้าที่ก่อนที่จะเสนอผู้มีอำนาจออกคำสั่ง ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีมติเลื่อนขันเงินเดือนพนักงานส่วนตำบล ครั้งที่ ๒ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยมีความเห็นให้เลื่อนขันเงินเดือนผู้ฟ้องคดี ๐.๕ ขัน จึงเป็นเพียงการเสนอความเห็นต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ การพิจารณาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงยังมิได้มีผลให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเดือดร้อนเสียหาย ผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาฟ้อง

/ผู้ฟ้องคดี...

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า การประเมินผลการปฏิบัติราชการ เพื่อเลื่อนขั้นเงินเดือน ผู้ฟ้องคดี ครั้งที่ ๒ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ ในปี พ.ศ. ๒๕๕๓ เป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากไม่มีความเป็นกลาง ใช้ดุลพินิจที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย โดยอ้างหลักความเท่าเทียมกันให้ทุกคนได้รับการเลื่อนเงินเดือนเช่นเดียวกับหลักความเป็นธรรม เพราะแต่ละบุคคลมีความตั้งใจในการทำงานที่แตกต่างกัน ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อองค์กรบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์แตกต่างกัน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กับผู้ร้องสองสอดร่วมมือกันนำเอกสารการสอบข้อเท็จจริง เรื่องการมาปฏิบัติงานสายของผู้ร้องสองสามารถเป็นข้ออ้างเพื่อหารือกับนายอำเภอเมืองเลยและคณะกรรมการรองค์กรบริหารส่วนตำบลจังหวัดเลย ทั้งการสอบข้อเท็จจริง มีเพียงบันทึกข้อความที่สรุป ไม่มีการสืบพยานบุคคลที่ยืนยันได้ถึงการปฏิบัติงานของผู้ร้องสองได้ ซึ่งแท้จริงแล้วข้ออ้างดังกล่าวผู้ร้องสองกระทำการทำขึ้นเองทั้งสิ้น ประกอบกับผู้ประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ฟ้องคดีก็มิใช่ผู้บังคับบัญชาในขณะนั้น แม้ผลการประเมินไม่แตกต่างจากการประเมินเดิมแต่ก็ต้องนำผลการประเมินไปประกอบการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน ส่วนหลักเกณฑ์ในการ มาสามารถมีขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๗ ตามประกาศปี พ.ศ. ๒๕๔๗ ผู้ฟ้องคดีเคยเห็นและได้ทราบจากการประชุมประจำเดือนโดยปรากฏในรายงานประจำเดือนและมีเอกสารยืนยันจาก นายสุรพงษ์ พลดาหาญ อธิบดีกรมการบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ว่าได้แจ้งให้ผู้ร้องสองทราบแล้ว และมีข้อสงสัยว่า ภายหลังจากที่ผู้ฟ้องคดีได้ฟ้องคดีต่อศาลปกครองชั้นต้นแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ร้องสองได้ไปแจ้งความร้องทุกข์ว่าเอกสารสูญหายต่อสถานีตำรวจนครรำภัยเมืองเลย และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กับพวkmีความขัดแย้งและเป็นคู่แข่งทางการเมืองกับนายสุรพงษ์ อธิบดีกรมการบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงเห็นว่าผู้ที่เกี่ยวข้องกับนายสุรพงษ์ ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมเป็นปฏิปักษ์ต่อตน และหากการพิจารณาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เห็นสมควรให้ผู้ร้องสองได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือน ก็จะต้องไม่กระทำให้กระทบสิทธิ์ต่อผู้ฟ้องคดีที่ได้รับสิทธิ์ถูกต้องและชอบด้วยกฎหมายตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดแล้ว และต่อมากลังการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดเลยได้มีการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๕ และครั้งที่ ๘/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ โดยมีมติให้องค์กรบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์เพิกถอนคำสั่งที่ ๑๖/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๓ โดยอ้างคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขดำที่ อ. ๓๐๗/๒๕๕๒ ซึ่งการเพิกถอนจะไปกระทบสิทธิ์ของผู้ฟ้องคดีไม่ได้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีคำสั่งองค์กรบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ที่ ๒๓๐/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ เพิกถอนคำสั่งองค์กร

/บริหารส่วนตำบล...

บริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ ที่ ๑๖/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๓ จึงถือว่ามูลเหตุ
แห่งคดีนี้ได้สิ้นสุดแล้ว และหลังจากนั้น ผู้ฟ้องคดีมิได้รับแจ้งคำสั่งใดๆ อีก ปัจจุบันผู้ฟ้องคดี
ได้ออนย้ายไปรับราชการที่สำนักงานเทศบาลตำบลศรีสองคราม ตั้งแต่วันที่ ๕ กรกฎาคม
๒๕๕๔ และไม่ได้รับทราบคำสั่งของคณะกรรมการบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ที่ ๒๘๗/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒
พฤษภาคม ๒๕๕๔ ที่ได้มีการดำเนินการอีก และหากคำสั่งดังกล่าวเกิดผลในลักษณะ
เปลี่ยนแปลงเป็นโทรศั้นห้องฟ้องที่อีกผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ปฏิบัติตามระเบียบของ
ทางราชการ ขัดต่อหลักคุณธรรม จริยธรรม

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น
และให้ผู้ฟ้องคดีได้รับสิทธิอันชอบธรรมตามท่อง

ผู้ร้องสอดแทรกอุทธรณ์ว่า การที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่าผู้ร้องสอดร่วมกับ
ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ หาซองทางใช้อ่านจากลิ้นแกลังใช้ดูลพินิจไม่เป็นธรรมกับผู้ฟ้องคดีนั้น
เป็นการจะให้ผู้ร้องสอดเสียหายโดยขาดพยานหลักฐาน และหากผู้ฟ้องคดีได้รับ
ความเสียหายก็สามารถดำเนินคดีอาญา กับผู้ร้องสอดได้ ผู้ร้องสอดพร้อมที่จะพิสูจน์
ความบริสุทธิ์และที่ว่าในการประชุมคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดเลย ครั้งที่ ๕/๒๕๕๓
เมื่อวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๓ มีมติว่าการเพิกถอนคำสั่งของคณะกรรมการบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์
ที่ ๑๖/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๓ จะไปรบทับสิทธิที่มีอยู่โดยถูกต้องของผู้ฟ้องคดีไม่ได้
การพิจารณาเลื่อนขึ้นเงินเดือนครั้งใหม่จะต้องเป็นการเฉพาะรายเท่านั้น ซึ่งต่อมานา ในการประชุม
คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดเลย ครั้งที่ ๘/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม
๒๕๕๓ มีมติเพิ่มเติมติดคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดเลย ครั้งที่ ๕/๒๕๕๓
เมื่อวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ให้เพิกถอนคำสั่งของคณะกรรมการบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์
ที่ ๑๖/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๓ ผู้ร้องสอดไม่เห็นพ้องด้วย เนื่องจากในการประชุม
คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดเลยทั้งสองครั้ง มีนายพิเชษฐ์ พลดาหาญ ผู้ร้องทุกข์
เข้าประชุมในฐานะคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดเลยด้วยจึงถือว่า เป็นทั้งผู้ร้องทุกข์
และคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดเลย ถือว่าเป็นผู้มีส่วนได้เสีย แต่ที่ประชุม
ทั้งสองครั้งจึงไม่ขอบด้วยกฎหมาย อีกทั้งมติที่ประชุมทั้งสองดังกล่าวได้กล่าวถึงผู้ร้องสอดแต่มิได้ให้
ผู้ร้องสอดได้เข้าร่วมในการพิจารณาแต่อย่างใด และการที่องค์กรรมการบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์
มีคำสั่งที่ ๒๓๐/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๓ เพิกถอนคำสั่งของคณะกรรมการบริหารส่วนตำบล
ชัยพฤกษ์ ที่ ๑๖/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๓ คำสั่งดังกล่าวเป็นการออกโดย

/นายธนกรฤทธ...

นายชนกฤต โยทองยศ ตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ ปฏิบัติหน้าที่แทน นายกองค์การบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ที่ครรภาระเมื่อวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๖๕ ซึ่งเป็น การครองอำนาจนายกองค์การบริหารส่วนตำบลชัยพุตรา ก្មหมายจำกัดอำนาจไว้เท่าที่ จำเป็นไม่มีอำนาจกระทำได้ และต่อมา นายชนกฤต ตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ ปฏิบัติหน้าที่แทนนายกองค์การบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ ได้มีคำสั่ง องค์การบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ ที่ ๒๙๙/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๖๕ ยกเลิกคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ ที่ ๒๓๐/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๖๕ อันมีผลทำให้คำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ ที่ ๑๑๖/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๓ มีผลบังคับอยู่ตามก្មหมายจนถึงปัจจุบัน

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แก้อุทธรณ์ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ นายทินกร เกษกะเร ตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ ได้รับการเลือกตั้งเป็นนายกองค์การ บริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ เมื่อวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๕ มูลคดีนี้เกิดขึ้นก่อนนายทินกร เข้ามารับตำแหน่ง กรณีที่ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นคำร้องทุกข้อความเป็นธรรมจากการปฏิบัติหน้าที่ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ (คนก่อน) ต่อมา ในการประชุมคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล จังหวัดเลย ครั้งที่ ๕/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๖๕ มีมติว่าการเพิกถอนคำสั่ง องค์การบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ ที่ ๑๑๖/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๓ จะไปกระบวนการสิทธิ์ ที่มีอยู่โดยถูกต้องของผู้ฟ้องคดีไม่ได้ การพิจารณาเรื่องข้อเงินเดือนครั้งใหม่จะต้องเป็น การเฉพาะรายเท่านั้น ซึ่งต่อมา ในการประชุมคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดเลย ครั้งที่ ๘/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๖๕ มีมติเพิ่มเติมติดตามการพนักงาน ส่วนตำบลจังหวัดเลย ครั้งที่ ๕/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๖๕ ให้องค์การ บริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์เพิกถอนคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ ที่ ๑๑๖/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๓ ซึ่งต่อมา ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ ปฏิบัติหน้าที่ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ ที่ ๒๓๐/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ เพิกถอนคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ ที่ ๑๑๖/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๓ แต่ต่อมาได้มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ ที่ ๒๙๙/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๖๕ ยกเลิกคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ ที่ ๒๓๐/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๖๕ ดังนั้น คำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ ที่ ๑๑๖/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๓ จึงมีผลบังคับอยู่ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่เห็นพ้องด้วย

/กับมติของ...

กับมติของคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดโดยทั้งสองครั้ง ทั้งมติดังกล่าวข้างต้นยัง กับการตอบข้อหารือของคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดโดยทั้งสองครั้ง ทั้งมติดังกล่าวข้างต้นยัง และขัดต่อมาตรา ๑๗ แห่งรัฐธรรมนตรีที่กำหนดด้วยเงินเดือนขั้นเงินเดือนในปีงบประมาณไว้ จึงเห็นว่า การมีคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนพนักงานส่วนตำบล ครั้งที่ ๒ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๐ ในปีพ.ศ. ๒๕๕๓ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นไปตามข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายที่ถูกต้องแล้ว และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ก็ปฏิบัติหน้าที่โดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว มิได้มีเจตนาให้พนักงาน ส่วนตำบลรายได้ต้องเสียหายเพียงแต่ต้องการแก้ไขปัญหาบริหารงานบุคคลที่เกิดขึ้น ให้คลี่คลายและเดินหน้าต่อไปได้

ศาลปกครองสูงสุดออกนี้พิจารณาคดี โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของ คุณการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแฉลงกรณีของคุณการผู้ถูกฟ้องคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในสำนวนคดี กฎหมาย ระบุว่า ข้อบังคับ ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว

ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ในกรณีพนักงานส่วนตำบลจังหวัดโดยทั้งสองครั้ง ทั้งมติดังกล่าวข้างต้นยัง และขัดต่อมาตรา ๑๗ แห่งรัฐธรรมนตรีที่ ๑ ของประเทศไทย (นายสุรพงษ์ พลดาหาญ) มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดชัยพุทัย ที่ ๑๙๖/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๐ เลื่อนขั้นเงินเดือนให้พนักงานส่วนตำบลจังหวัดชัยพุทัย ผู้ฟ้องคดีตำแหน่งเจ้าพนักงานการเงิน และบัญชี ๓ สำนักคลัง องค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดชัยพุทัย ได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน จำนวน ๑ ขั้น จากเงินเดือน ๘,๑๗๐ บาท เป็น ๘,๔๕๐ บาท ผู้ร้องสอด ตำแหน่งนิติกร ๔ ไม่ได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือน จึงคงรับเงินเดือนในขั้น ๘,๖๔๐ บาท โดยมีหมายเหตุ ในคำสั่งว่า ไม่ได้เลื่อนขั้นเงินเดือน ตามประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดโดยทั้งสองครั้ง (๗) ซึ่งกำหนดไว้ว่า ในครึ่งปีที่แล้วมาต้องไม่ลา หรือมาทำงานสายเกินจำนวนครั้ง ที่ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายกำหนด เป็นหนังสือไว้ก่อนแล้ว โดยคำนึงถึงลักษณะงาน และสภาพท้องที่อันเป็นที่ดึงของแต่ละส่วนราชการ หรือหน่วยงาน ผู้ร้องสอดจึงมีหนังสือ ลงวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๑ ชี้แจงและขอให้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทบทวนการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนในครั้งดังกล่าว เนื่องจากเห็นว่า ตนไม่ได้มารаботาสายเกินกว่าจำนวนครั้งที่ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล กำหนดไว้ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ (นายสุรพงษ์ พลดาหาญ) ได้พ้นจากตำแหน่งและ

/นายเพ็ชร...

นายเพ็ชร ทุมมาวัย ได้รับเลือกตั้งให้เข้ามารับตำแหน่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยนายเพ็ชร จึงได้มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ ที่ ๑๐๖/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๑ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง กรณีที่ผู้ร้องสอดมาปฏิบัติราชการสาย ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงมีหนังสือลงวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๑ รายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริงต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่า ผู้ร้องสอดไม่ได้มาทำงานสายเกินกว่าจำนวนที่ประธานกรรมการบริหารองค์กรบริหารส่วนตำบลกำหนดไว้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีหนังสือ ที่ ลง ๙๑๐๑/๖๐๔ ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ หารือประธานกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดเลย กรณีการเลื่อนขั้นเงินเดือนของผู้ร้องสอด สำนักงานคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลได้ตอบข้อหารือว่า ในกรณีดังกล่าว ให้ถือปฏิบัติตามหนังสือสำนักงาน ก.จ., ก.ท. และ ก.อ.บ.ด. ที่ มหา ๐๘๐๙.๑/๓๕๖ ลงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๖ ที่กำหนดให้การเลื่อนขั้นเงินเดือน ครั้งที่ ๒ ในวันที่ ๑ ตุลาคม ให้เลื่อนได้ไม่เกินวงเงิน ร้อยละ ๖ ของอัตราเงินเดือนของพนักงาน ณ วันที่ ๑ กันยายน ตามนี้ ดังนี้ ๑. เมื่อวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๕๔ และให้องค์การบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ พิจารณาทบทวนคำสั่งการเลื่อนขั้นเงินเดือนใหม่อีกครั้ง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ ที่ ๐๗๙/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๓ เพิกถอนคำสั่ง เลื่อนขั้นเงินเดือน ครั้งที่ ๒ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ ที่ ๑๙๖/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๐ และมีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ ที่ ๗๗/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๓ แต่งตั้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้พิจารณา เลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการพนักงานส่วนตำบลชัยพฤกษ์ ครั้งที่ ๒ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ ใหม่ หลังจากนั้น สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๓ แจ้งผลการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงาน ของข้าราชการ ครั้งที่ ๒ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ ใหม่ ให้ผู้ฟ้องคดีทราบว่าผู้ฟ้องคดีได้คะแนนประเมิน ๑๙๒ คะแนน จากคะแนนเต็ม ๒๐๐ คะแนน โดยนางลดा นวลจันทร์ ตำแหน่งนักบริหารงานคลัง ในฐานะผู้บังคับบัญชาชั้นต้นได้มีความเห็น ลงวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ว่า ผู้ฟ้องคดีปฏิบัติงานได้เป็นอย่างดี เห็นควรเลื่อนขั้นเงินเดือนให้ผู้ฟ้องคดี ๑ ขั้น ส่วนนายนิรันดร โยทองยศ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ และนายเพ็ชร ทุมมาลัย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ลงชื่อประเมินแต่ไม่มีความเห็น ผู้ฟ้องคดีไม่ลงชื่อรับทราบผลการประเมินดังกล่าว หัวหน้าส่วนงานคลังจึงบันทึกการแจ้งการประเมินไว้เป็นหนังสือเพื่อเป็นหลักฐาน

/ลงวันที่ ๑๙...

ลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาผลการประเมินของผู้ฟ้องคดีตามแบบประเมินแล้วมีมติในการประชุมครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ว่า ผลการปฏิบัติราชการของผู้ฟ้องคดีเป็นไปตามข้อ ๒๐๕ ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดเลย เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลขององค์กรบริหารส่วนตำบล ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๔๕ ซึ่งจะได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนครึ่งขั้น โดยไม่ปรากฏผลการปฏิบัติงานของผู้ฟ้องคดีเป็นไปตามข้อ ๒๐๖ ของประกาศฉบับเดียวกัน ที่ผู้ฟ้องคดีจะได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือน ๑ ขั้น และรายงานความเห็นต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อมีคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนต่อไป ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งองค์กรบริหารส่วนตำบลชัยพุทลฯ ที่ ๑๖/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๓ สั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการพนักงานส่วนตำบล ครั้งที่ ๒ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ ใหม่ โดยให้มีผลตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ ซึ่งในคำสั่งดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีได้รับเลื่อนขั้นเงินเดือน ๐.๕ ขั้น จากขั้นเงินเดือน ๘,๑๗๐ บาท เป็นขั้น ๘,๓๖๐ บาท ซึ่งต่างจากเดิมที่ผู้ฟ้องคดีได้รับเลื่อนขั้นเงินเดือน ๑ ขั้น ส่วนผู้ร้องสอด ได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือน ๑ ขั้น จากขั้น ๘,๖๔๐ บาท เป็นขั้น ๙,๑๑๐ บาท ซึ่งต่างจากเดิมที่ไม่ได้เลื่อนขั้นเงินเดือนต่อมานี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งองค์กรบริหารส่วนตำบลชัยพุทลฯ ที่ ๑๒๐/๒๕๕๓ คำสั่งที่ ๑๒๑/๒๕๕๓ คำสั่งที่ ๑๒๒/๒๕๕๓ และคำสั่งที่ ๑๒๓/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๓ แก้ไขคำสั่งที่เลื่อนขั้นเงินเดือนครั้งที่ ๑ และครั้งที่ ๒ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ ครั้งที่ ๑ และครั้งที่ ๒ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๒ ของผู้ฟ้องคดี โดยอ้างว่า มีการเปลี่ยนแปลงขั้นเงินเดือนตามคำสั่งองค์กรบริหารส่วนตำบลชัยพุทลฯ ที่ ๑๖/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๓ ทำให้การเลื่อนขั้นเงินเดือนครั้งต่อมาของผู้ฟ้องคดีคลาดเคลื่อนจากข้อเท็จจริง และมีคำสั่งองค์กรบริหารส่วนตำบลชัยพุทลฯ ที่ ๑๓๙/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๓ แก้ไขคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนครั้งที่ ๒ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ ของผู้ร้องสอดจากที่ได้เลื่อน ๑ ขั้น เป็นให้ได้เลื่อนครึ่งขั้น ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๓ และได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ร้องทุกข์ต่อนายอำเภอเมืองเลย และประธานกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดเลย โดยอ้างว่าการประเมินในครั้งใหม่ประเมินโดยผู้บังคับบัญชาซึ่งไม่ใช่ผู้บังคับบัญชาเดิมของผู้ฟ้องคดี และคณะกรรมการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนตามคำสั่งใหม่ก็เป็นผู้ที่มาดำเนินการแทนใหม่หรือบางคนเป็นพนักงานส่วนตำบลที่มีส่วนได้เสียในคำสั่งดังกล่าว ต่อมาก็

/องค์กรบริหาร...

องค์การบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๓ แจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ได้ดำเนินการเป็นไปตามข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว จึงยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า ผลการประเมินครั้งเดิมและคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ ที่ ๑๖/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๐ ชอบด้วยกฎหมายแล้ว การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานของผู้ฟ้องคดีใหม่แล้วมีคำสั่งแก้ไขคำสั่งเดิม เป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีนี้มาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น เมื่อวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ต่อมาคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดเลยได้มีการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๔ และครั้งที่ ๘/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ พิจารณาเรื่องร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดี การณ์การพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนครั้งที่ ๒ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๐ ใหม่ โดยที่ประชุมมีมติว่า คำร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดีฟังขึ้นให้องค์การบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ เพิกถอนคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ ที่ ๑๖/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๓ ปลดองค์การบริหารส่วนตำบลปฏิบัติหน้าที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ ที่ ๒๓๐/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๔ เพิกถอน คำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ ที่ ๑๖/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๓ หลังจากนั้น ปลดองค์การบริหารส่วนตำบลปฏิบัติหน้าที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เห็นว่า กรณีดังกล่าวได้มีการฟ้องคดีต่อศาลปกครองและอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองชั้นต้น เพื่อความเป็นธรรมเห็นควรจะลดการปฏิบัติตามติดตามการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดเลย ในคราวประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ ไว้ก่อนจนกว่าศาลปกครองจะมีคำพิพากษาถึงที่สุด จึงมีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ ที่ ๒๘๙/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ยกเลิกคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ ที่ ๒๓๐/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๓ มีผลให้คำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ ที่ ๑๖/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๓ มีผลบังคับต่อไป ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ ที่ ๑๖/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๓ เป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมาย พิพากษายกฟ้อง ผู้ฟ้องคดี อุทธรณ์ว่า การประเมินผลการปฏิบัติราชการ เพื่อเลื่อนขั้นเงินเดือนผู้ฟ้องคดี ครั้งที่ ๒ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ ครั้งหลัง เป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจาก

/ไม่มี...

ไม่มีความเป็นกลางและเป็นการใช้ดุลพินิจที่ไม่ชอบ ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น และให้ผู้ฟ้องคดีได้รับสิทธิอันชอบธรรมตามที่ฟ้อง

คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ ที่ ๐๗๙/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๓ เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ ที่ ๑๙๖/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๐ ที่เลื่อนขึ้นเงินเดือนครั้งที่ ๒ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ ให้แก่ผู้ฟ้องคดี ๑ ขึ้น นั้น เป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๓ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า วิธีปฏิบัติราชการทางปกครองตามกฎหมายต่างๆ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ในกรณีที่กฎหมายได้กำหนดไว้ วิธีปฏิบัติราชการทางปกครองเรื่องใดไว้โดยเฉพาะและมีหลักเกณฑ์ที่ประกันความเป็นธรรมหรือมีมาตรฐานในการปฏิบัติราชการไม่ต่างกว่าหลักเกณฑ์ที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ มาตรา ๔ บัญญัติว่า ในพระราชบัญญัตินี้ “คำสั่งทางปกครอง” หมายความว่า การใช้อำนาจตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ที่มีผลเป็นการสร้างนิติสัมพันธ์ขึ้นระหว่างบุคคลในอันที่จะก่อเปลี่ยนแปลง โอนส่วน รับรอง หรือมีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของบุคคลไม่ว่าจะเป็นการถาวรหรือชั่วคราว เช่น การสั่งการ การอนุญาต การอนุมัติ การวินิจฉัยอุทธรณ์ การรับรอง และการรับจดทะเบียน แต่ไม่หมายความรวมถึงการออกกฎหมาย... มาตรา ๔๙ วรรคสอง บัญญัติว่า การเพิกถอนคำสั่งทางปกครองที่มีลักษณะเป็นการให้ประโยชน์ต้องกระทำภายในเก้าสิบวัน นับแต่ได้รับแจ้งเหตุที่จะให้เพิกถอนคำสั่งทางปกครองนั้นเว้นแต่... มาตรา ๕๓ วรรคสี่ บัญญัติว่า คำสั่งทางปกครองที่ชอบด้วยกฎหมายซึ่งเป็นการให้เงินหรือให้ทรัพย์สินหรือให้ประโยชน์ที่อาจแบ่งแยกได้ อาจถูกเพิกถอนทั้งหมดหรือบางส่วนโดยให้มีผลย้อนหลังหรือไม่มีผลย้อนหลัง หรือมีผลในอนาคตไปถึงขณะใดขณะหนึ่งตามที่กำหนดได้ในกรณีดังต่อไปนี้ (๑) มิได้ปฏิบัติหรือปฏิบัติล่าช้าในอันที่จะดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของคำสั่งทางปกครอง (๒) ผู้ได้รับประโยชน์มิได้ปฏิบัติหรือปฏิบัติล่าช้าในอันที่จะดำเนินการให้เป็นไปตามเงื่อนไขของคำสั่งทางปกครอง... และประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดเลขเรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลขององค์กรบริหารส่วนตำบล ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ข้อ ๑๙ กำหนดว่า พนักงานส่วนตำบลผู้ได้ปฏิบัติดนหมายจะสมต่อตำแหน่งหน้าที่ และปฏิบัติราชการประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลในระดับ

/อันเป็น...

อันเป็นที่พอใจของทางราชการ ถือว่าผู้นั้นมีความชอบจะได้รับบำเหน็จความชอบซึ่งอาจเป็น
คำชมเชย เครื่องเชิดชูเกียรติ รางวัล หรือการได้เลื่อนขั้นเงินเดือน ตามควรแก่กรณี ข้อ ๑๙๕
กำหนดว่า การเลื่อนขั้นเงินเดือนพนักงานส่วนตำบล ให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาโดยคำนึงถึง
คุณภาพและปริมาณงาน ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของงานที่ได้ปฏิบัติมา ความสามารถ
และความอุดสาหะในการปฏิบัติงาน ความมีคุณธรรมและจริยธรรม ตลอดจนการรักษาภาระ
และการปฏิบัติตนเหมาะสมกับการเป็นพนักงานส่วนตำบล ข้อ ๒๐๐ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า
การเลื่อนขั้นเงินเดือนให้พนักงานส่วนตำบล ที่อยู่ในหลักเกณฑ์ตามที่กำหนดในหมวดนี้
ให้อยู่ในดุลพินิจของผู้บังคับบัญชาที่จะพิจารณา ข้อ ๒๐๑ กำหนดว่า ในหมวดนี้...

“ครึ่งปีแรก” หมายความว่า ระยะเวลาตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ถึงวันที่ ๓๐ มีนาคม “ครึ่งปีหลัง”
หมายความว่า ระยะเวลาตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน... ข้อ ๒๐๒ กำหนดว่า
ให้ผู้บังคับบัญชาและผู้ที่ได้รับมอบหมาย ประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงาน
ของพนักงานส่วนตำบลปีละสองครั้ง ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล
(ก.อบต. จังหวัด) กำหนดในหมวด ๑๒ ข้อ ๒๐๓ กำหนดว่า การเลื่อนขั้นเงินเดือน
พนักงานส่วนตำบล ให้เลื่อนปีละสองครั้ง ดังนี้ (๑) ครึ่งที่หนึ่งครึ่งปีแรก เลื่อนวันที่ ๑
เมษายนของปีที่ได้เลื่อน (๒) ครึ่งที่สองครึ่งปีหลัง เลื่อนวันที่ ๑ ตุลาคมของปีถัดไป ข้อ ๒๐๔
กำหนดว่า พนักงานส่วนตำบลซึ่งจะได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนครึ่งหนึ่งในแต่ละครั้ง
ต้องอยู่ในเกณฑ์ดังต่อไปนี้ (๑) ในครึ่งปีที่แล้วมาได้ปฏิบัติงานตามหน้าที่ของตนด้วยความสามารถ
และด้วยความอุดสาหะจนเกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการ ซึ่งผู้บังคับบัญชา
ได้พิจารณาประเมินตามข้อ ๒๐๒ แล้วเห็นว่าอยู่ในเกณฑ์ที่สมควรจะได้เลื่อนขั้นเงินเดือน
ครึ่งหนึ่ง (๒) ในครึ่งปีที่แล้วมาจนถึงวันออกคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนต้องไม่ถูกสั่งลงโทษ
ทางวินัยที่หนักกว่าโทษภาคทัณฑ์ หรือไม่ถูกศาลมีพิพากษาในคดีอาญาให้ลงโทษในความผิด
ที่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือความผิดที่ทำให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของ
ตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน ซึ่งมิใช่ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
ในกรณีที่พนักงานส่วนตำบลผู้ได้อยู่ในหลักเกณฑ์ที่สมควรได้เลื่อนขั้นเงินเดือนและได้ถูก
งดเลื่อนขั้นเงินเดือนเพราถูกสั่งลงโทษทางวินัยหรือถูกศาลมีพิพากษาในคดีอาญาให้ลงโทษ
ในกรณีน้ำแล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำครึ่งปีต่อไปให้ผู้นั้นตั้งแต่วันที่ ๑
เมษายน หรือวันที่ ๑ ตุลาคม ของครึ่งที่จะได้เลื่อนเป็นต้นไป (๓) ในครึ่งปีที่แล้ว
มาต้องไม่ถูกสั่งพักราชการเกินกว่าสองเดือน (๔) ในครึ่งปีที่แล้วมาต้องไม่ขาดราชการ
โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร (๕) ในครึ่งปีที่แล้วมาได้รับบรรจุเข้ารับราชการมาแล้วเป็นเวลา

ไม่น้อยกว่า...

ไม่น้อยกว่าสี่เดือน (๖) ในครึ่งปีที่แล้วมาถ้าเป็นผู้ได้รับอนุญาตให้ไปศึกษาในประเทศหรือไปศึกษาอบรมหรือดูงานณ ต่างประเทศ ตามระเบียบว่าด้วยการให้พนักงานส่วนตำบลไปศึกษาอบรม และดูงานณ ต่างประเทศ ต้องได้ปฏิบัติหน้าที่ราชการในครึ่งปีที่แล้วมาเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสี่เดือน (๗) ในครึ่งปีที่แล้วมาต้องไม่ลา หรือมาทำงานสายเกินจำนวนครึ่งที่ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายกำหนดเป็นหนังสือไว้ก่อนแล้ว โดยคำนึงถึงลักษณะงานและสภาพท้องที่อันเป็นที่ดึงของแต่ละส่วนราชการหรือหน่วยงาน (๘) ในครึ่งปีที่แล้วมาต้องมีเวลาปฏิบัติราชการหากเดือน โดยมีวันลาไม่เกินยี่สิบสามวัน แต่ไม่รวมถึงวันลาดังต่อไปนี้ (ก) ลาอุปสมบท หรือลาไปประกอบพิธีชั้จย์ ณ เมืองเมิกกะะ ประเทศไทยอุดาระเบีย เฉพาะวันลาที่มีสิทธิได้รับเงินเดือนระหว่างลาตามกฎหมายว่าด้วยการจ่ายเงินเดือน (ข) ลาคลอดบุตรไม่เกินเก้าสิบวัน (ค) ลาป่วยซึ่งจำเป็นต้องรักษาตัวเป็นเวลานานไม่ว่าคราวเดียวหรือหลายคราวรวมกันไม่เกินหกสิบวันทำการ (ง) ลาป่วยเพราะประสบอันตรายในขณะปฏิบัติราชการตามหน้าที่หรือในขณะเดินทางไปหรือกลับจากปฏิบัติราชการตามหน้าที่ (จ) ลาพักผ่อน (ช) ลาเข้ารับการตรวจเลือกหรือเข้ารับการเตรียมพล (ช) ลาไปปฏิบัติงานในองค์กรระหว่างประเทศ การนับจำนวนวันลาไม่เกินยี่สิบสามวันสำหรับวันลา กิจส่วนตัวและวันลาป่วยที่ไม่ใช้วันลาป่วยตาม (๙) (ง) ให้นับเฉพาะวันทำการ ข้อ ๒๐๖ กำหนดว่า พนักงานส่วนตำบลซึ่งจะได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนหนึ่งขั้นในแต่ละครั้งต้องเป็นผู้อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนครึ่งขั้นตามข้อ ๒๐๕ และอยู่ในหลักเกณฑ์ประการใดประการหนึ่งหรือหลายประการดังต่อไปนี้ด้วย (๑) ปฏิบัติงานตามหน้าที่ได้ผลดีเด่น มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล อันก่อให้เกิดประโยชน์และผลดียิ่งต่อทางราชการและสังคมจนถือเป็นตัวอย่างที่ดีได้ (๒) ปฏิบัติงานโดยมีความคิดริเริ่มในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือได้ค้นคว้าหรือประดิษฐ์สิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งเป็นประโยชน์ต่อทางราชการเป็นพิเศษ และทางราชการได้ดำเนินการตามความคิดริเริ่มหรือได้รับรองให้ใช้การค้นคว้าหรือสิ่งประดิษฐ์นั้น (๓) ปฏิบัติตามหน้าที่สถานการณ์ทางการเสี่ยงอันตรายมาก หรือมีการต่อสู้ที่เสี่ยงต่อความปลอดภัยของชีวิตเป็นกรณีพิเศษ (๔) ปฏิบัติงานที่มีภาระหน้าที่หนักเกินกว่าระดับตำแหน่งจนเกิดประโยชน์ต่อทางราชการเป็นพิเศษ และปฏิบัติงานในตำแหน่งหน้าที่ของตนเป็นผลดีด้วย (๕) ปฏิบัติงานตามตำแหน่งหน้าที่ด้วยความตระหนักรเหมือนอย่างลำบากเป็นพิเศษและงานนั้นได้ผลดียิ่งเป็นประโยชน์ต่อทางราชการและสังคม (๖) ปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายให้กระทำกิจกรรมอย่างโดยย่างหนึ่งจนสำเร็จเป็นผลดียิ่งแก่ประเทศไทย ข้อ ๒๐๗ กำหนดว่า การพิจารณา

/เลื่อนขั้น...

เลื่อนขึ้นเงินเดือนพนักงานส่วนตำบล ตามข้อ ๒๐๕ และข้อ ๒๐๖ ให้ผู้บังคับบัญชาชั้นต้น หรือผู้ได้รับมอบหมายนำผลการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานที่ได้ดำเนินการตามข้อ ๒๐๒ มาเป็นหลักในการพิจารณาเลื่อนขึ้นเงินเดือน ครั้งที่หนึ่งและครั้งที่สอง โดยพิจารณาประกอบกับข้อมูลวันลา พฤติกรรม การมาทำงาน การรักษาวินัย การปฏิบัติหน้าที่ เหมาะสมกับการเป็นพนักงานส่วนตำบลและข้อควรพิจารณาอีก ๔ ข้อผู้นั้น แล้วรายงานผล การพิจารณานั้น พร้อมด้วยข้อมูลดังกล่าวต่อผู้บังคับบัญชาชั้นหนึ่งขึ้นไปตามลำดับจนถึง ประธานกรรมการบริหารองค์กรบริหารส่วนตำบล... ข้อ ๒๐๗ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า ใน การพิจารณาเลื่อนขึ้นเงินเดือนแต่ละครั้ง ประธานกรรมการบริหารองค์กรบริหารส่วนตำบล พิจารณารายงานผลจากผู้บังคับบัญชาตามข้อ ๒๐๗ ถ้าเห็นว่าพนักงานส่วนตำบลผู้ใดอยู่ใน หลักเกณฑ์ที่จะได้รับการพิจารณาเลื่อนขึ้นเงินเดือนครึ่งขั้นตามข้อ ๒๐๕ และปฏิบัติหน้าที่ เหมาะสมกับการเป็นพนักงานส่วนตำบล ให้เลื่อนขึ้นเงินเดือนให้แก่ผู้นั้นครึ่งขั้น ถ้าเห็นว่า พนักงานส่วนตำบลผู้นั้นมีผลการปฏิบัติงานผู้ใดในหลักเกณฑ์ตามข้อ ๒๐๖ ให้เลื่อนขึ้นเงินเดือน ให้แก่ผู้นั้นหนึ่งขั้น และข้อ ๒๑๗ กำหนดว่า การเลื่อนขึ้นเงินเดือนพนักงานส่วนตำบล ให้ดำเนินการตามข้อ ๑๙ โดยให้องค์กรบริหารส่วนตำบลตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง เพื่อพิจารณาตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในหมวดนี้และให้ประธานกรรมการบริหารองค์กรบริหารส่วนตำบล เป็นผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขึ้นเงินเดือนพนักงานส่วนตำบลทุกตำแหน่ง ตามความเห็นของคณะกรรมการดังกล่าว

เมื่อประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดเลย เรื่อง หลักเกณฑ์ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลขององค์กรบริหารส่วนตำบล ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๔๕ มิได้กำหนดวิธีปฏิบัติราชการในเรื่องการเพิกถอนคำสั่งเลื่อนขึ้นเงินเดือน พนักงานส่วนตำบลไว้เป็นการเฉพาะ การปฏิบัติราชการเพื่อเพิกถอนคำสั่งเลื่อนขึ้นเงินเดือน ดังกล่าว จึงต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการ ทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ตามนัยมาตรา ๓ วรรคหนึ่ง ที่บัญญัติว่า วิธีปฏิบัติราชการ ทางปกครองตามกฎหมายต่างๆ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ ในกรณีที่กฎหมายได้กำหนดวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองเรื่องใดไว้โดยเฉพาะและ มีหลักเกณฑ์ที่ประกันความเป็นธรรมหรือมีมาตรฐานในการปฏิบัติราชการไม่ต่างกับ หลักเกณฑ์ที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ และเมื่อพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการ ทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ กำหนดหลักเกณฑ์การเพิกถอนคำสั่งทางปกครองที่ขอบ ด้วยกฎหมายแตกต่างกับการเพิกถอนคำสั่งทางปกครองที่ไม่ขอบด้วยกฎหมาย จึงต้อง

วินิจฉัย...

วินิจฉัยก่อนว่า คำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ ที่ ๑๙๖/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๐ ที่เลื่อนขึ้นเงินเดือนประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ ครั้งที่สอง ให้แก่ ผู้พ้องคดี ๑ ขึ้น เป็นคำสั่งทางปกครองที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้พ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ ที่ ๑๙๖/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๐ เลื่อนขึ้นเงินเดือนข้าราชการพนักงานส่วนตำบลชัยพฤกษ์ ครั้งที่ ๒ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยผู้พ้องคดีได้รับตำแหน่งเจ้าพนักงานการเงินและบัญชี ๓ ส่วนงานคลัง ได้รับการพิจารณาเลื่อนขึ้นเงินเดือนจำนวน ๑ ขั้น จากเงินเดือน ๘,๑๗๐ บาท เป็นจำนวน ๙,๔๕๐ บาท คำสั่งของผู้พ้องคดีที่ ๑ ดังกล่าว จึงเป็นการใช้อำนาจ ตามข้อ ๑๙๘ ข้อ ๒๐๖ และข้อ ๒๐๙ ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล จังหวัดเลย เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลองค์การบริหาร ส่วนตำบล ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๔๕ อันมีผลกระطبต่อสถานภาพของสิทธิหรือ หน้าที่ผู้พ้องคดี ในทางก่อตั้งสิทธิให้ผู้พ้องคดีได้รับเงินเดือนเพิ่มขึ้น คำสั่งเลื่อนขึ้นเงินเดือน ดังกล่าว จึงเป็นคำสั่งทางปกครองตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการ ทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และในการพิจารณาเลื่อนขึ้นเงินเดือนข้าราชการพนักงาน ส่วนตำบลชัยพฤกษ์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ ครั้งที่สอง ดังกล่าว ผู้พ้องคดีที่ ๑ (นายสุรพงษ์ พลดาหาญ) มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ ที่ ๐๖๐/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๐ แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาเลื่อนขึ้นเงินเดือนพนักงานส่วนตำบล และเพิ่มค่าจ้างลูกจ้างประจำ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๐ เพื่อทำหน้าที่พิจารณาหลักเกณฑ์ เลื่อนขึ้นเงินเดือน โดยให้คำนึงถึงคุณภาพและปริมาณงาน ประสิทธิภาพและประสิทธิผล งานที่ปฏิบัติได้มาโดยให้เกิดความโปร่งใส ในส่วนการประเมินผลการปฏิบัติราชการของ ผู้พ้องคดี ผู้พ้องคดีกกล่าวในคำฟ้องว่านางศิริรำภา ระหงส์ ตำแหน่งเจ้าหน้าที่หัวหน้าส่วนการคลัง นายพิเชษฐ์ พลดาหาญ ตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ และนายสุรพงษ์ พลดาหาญ ตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ ได้ประเมินผลการปฏิบัติงาน ของผู้พ้องคดีแล้ว ซึ่งผู้พ้องคดีที่ ๑ ก็มิได้คัดค้าน เพียงแต่ให้การว่าเอกสารหลักฐาน การประเมินดังกล่าวได้สูญหายและได้แจ้งความร้องทุกข์ไว้แล้ว จึงต้องรับฟังว่า ใน การพิจารณา เลื่อนขึ้นเงินเดือนข้าราชการพนักงานส่วนตำบลชัยพฤกษ์ ครั้งที่ ๒ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ ในส่วนของผู้พ้องคดีได้มีการประเมินผลการปฏิบัติงานผลการปฏิบัติราชการของ ผู้พ้องคดีแล้วตามที่ผู้พ้องคดีได้กล่าวอ้าง และคณะกรรมการพิจารณาเลื่อนขึ้นเงินเดือน พนักงานส่วนตำบลและเพิ่มค่าจ้างลูกจ้างประจำ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐

/ตามคำสั่ง...

ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลชัยพักษ์ ที่ ๐๖๐/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๐ ได้ประชุมเมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๐ และมีมติให้ผู้ฟ้องคดีได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ ครั้งที่ ๒ ๑ ขั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ (นายสุรพงษ์ พลดาหาญ) จึงมีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลชัยพักษ์ ที่ ๑๙๖/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๐ เลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ ครั้งที่ ๒ ให้แก่ผู้ฟ้องคดี ๑ ขั้น เมื่อการสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนให้แก่ผู้ฟ้องคดี ๑ ขั้น ดังกล่าว กระทำโดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ (นายสุรพงษ์ พลดาหาญ) ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจตามข้อ ๑๙ และข้อ ๒๐๙ ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดเลย เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบล ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๔๕ และการประเมินผลการปฏิบัติราชการของผู้ฟ้องคดี ก็กระทำโดยผู้บังคับบัญชาของผู้ฟ้องคดี ซึ่งได้ประเมินผลการปฏิบัติราชการของผู้ฟ้องคดีในช่วงระยะเวลาตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๐ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๐ ตามข้อ ๒๐๑ และข้อ ๒๐๒ ของประกาศฉบับเดียวกัน โดยมีผลการประเมินอยู่ในเกณฑ์ที่จะได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือน ๑ ขั้น และคณะกรรมการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนพนักงานส่วนตำบลและเพิ่มค่าจ้างลูกจ้างประจำ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๐ ตามข้อ ๒๑๗ ของประกาศฉบับเดียวกัน ได้พิจารณาและมีมติว่า เห็นควรเลื่อนขั้นเงินเดือนให้ผู้ฟ้องคดี ๑ ขั้น กรณีจึงเห็นได้ว่า การดำเนินการเพื่อเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ ครั้งที่ ๒ ให้แก่ผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการโดยถูกต้องตามรูปแบบขั้นตอนและวิธีการอันเป็นสาระสำคัญที่กำหนดไว้ตามประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดเลย เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบล ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๔๕ และการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ (นายสุรพงษ์ พลดาหาญ) ใช้ดุลพินิจมีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลชัยพักษ์ ที่ ๑๙๖/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๐ เลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ ครั้งที่ ๒ ให้แก่ผู้ฟ้องคดี ๑ ขั้น ก็เป็นการใช้ดุลพินิจตามผลการปฏิบัติราชการของผู้ฟ้องคดี ที่ผู้บังคับบัญชาของผู้ฟ้องคดีและคณะกรรมการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนพนักงานส่วนตำบลและเพิ่มค่าจ้างลูกจ้างประจำ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๐ เสนอมาและอยู่ในวงเงินที่จะเลื่อนขั้นเงินเดือนให้กับผู้ฟ้องคดี ๑ ขั้นได้ ดังนั้น คำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลชัยพักษ์ ที่ ๑๙๖/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๐ ที่เลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ ครั้งที่ ๒ ให้แก่ผู้ฟ้องคดี ๑ ขั้น จึงเป็นคำสั่งทางปกครองที่ชอบด้วยกฎหมาย เมื่อคำสั่งดังกล่าวเป็นคำสั่งทางปกครองที่ชอบ

/ด้วยกฎหมาย...

ด้วยกฎหมาย จึงมีปัญหาที่จะต้องพิจารณาต่อไปว่า คำสั่งทางปกครองดังกล่าวเป็นคำสั่งทางปกครองที่ชอบด้วยกฎหมายซึ่งเป็นการให้เงินหรือให้ทรัพย์สินหรือให้ประโยชน์ที่อาจแบ่งแยกได้หรือไม่ เห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งของคุณธรรมบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ที่ ๑๙/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๐ เลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ ครั้งที่ ๒ ให้แก่ผู้ฟ้องคดี ๑ ขั้น ผู้ฟ้องคดียื่มได้รับเงินเดือนเพิ่มขึ้นจากเดือนละ ๘,๑๗๐ บาท เป็นเดือนละ ๘,๔๙๐ บาท ซึ่งเป็นการให้ประโยชน์ที่เป็นตัวเงินซึ่งคำนวนได้แก่ผู้ฟ้องคดี คำสั่งทางปกครองดังกล่าวจึงเป็นคำสั่งทางปกครองที่ชอบด้วยกฎหมายซึ่งเป็นการให้เงินหรือให้ทรัพย์สินหรือให้ประโยชน์ที่อาจแบ่งแยกได้

เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งของคุณธรรมบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ที่ ๐๗๙/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๓ เพิกถอนคำสั่งของคุณธรรมบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ที่ ๑๙/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๐ ที่เลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ ครั้งที่ ๒ ให้ผู้ฟ้องคดี ๑ ขั้น จึงเป็นการเพิกถอนคำสั่งทางปกครองที่ชอบด้วยกฎหมายซึ่งเป็นการให้เงินหรือให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์ที่อาจแบ่งแยกได้ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะมีอำนาจเพิกถอนคำสั่งนี้ได้ จะต้องมีข้อเท็จจริงตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในมาตรา ๕๓ วรรคสี่ (๑) หรือ (๒) แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ที่บัญญัติว่า คำสั่งทางปกครองที่ชอบด้วยกฎหมายซึ่งเป็นการให้เงินหรือทรัพย์สินหรือให้ประโยชน์ที่อาจแบ่งแยกได้ อาจถูกเพิกถอนทั้งหมดหรือบางส่วนโดยให้มีผลย้อนหลังหรือไม่มีผลย้อนหลังหรือมีผลในอนาคตไปถึงขณะใดขณะหนึ่งตามที่กำหนดได้ ดังต่อไปนี้ (๑) มิได้ปฏิบัติหรือปฏิบัติล่าช้าในอันที่จะดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของคำสั่งทางปกครอง (๒) ผู้ได้รับประโยชน์มิได้ปฏิบัติหรือปฏิบัติล่าช้าในอันที่จะดำเนินการให้เป็นไปตามเงื่อนไขของคำสั่งทางปกครอง แต่การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งของคุณธรรมบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ที่ ๐๗๙/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๓ เพิกถอนคำสั่งดังกล่าวนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อ้างเหตุผลว่า องค์กรบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ไม่มีจำนวนเงินที่จะนำมาใช้ในการเลื่อนขั้นเงินเดือนให้กับผู้ร้องสองได้ จึงเพิกถอนคำสั่งของคุณธรรมบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ที่ ๑๙/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๐ ที่เลื่อนขั้นเงินเดือนให้แก่พนักงานส่วนตำบลเพื่อจะนำมาเกลี่ยให้กับผู้ร้องสอง ซึ่งเหตุผลดังกล่าวมิใช่เงื่อนไขที่กำหนดไว้ตามมาตรา ๕๓ วรรคสี่ (๑) หรือ (๒) แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑

/จะนำ...

จะนำมาอ้างเป็นเหตุในการเพิกถอนคำสั่งทางปกครองที่ชอบด้วยกฎหมายดังกล่าวได้ อีกทั้งการเพิกถอนคำสั่งทางปกครองที่มีลักษณะเป็นการให้ประโยชน์จะต้องกระทำการภายใน ๙๐ วัน นับแต่ได้รู้ถึงเหตุที่จะเพิกถอนคำสั่งทางปกครองนั้น เว้นแต่คำสั่งทางปกครองจะได้ทำขึ้น เพราะการแสดงข้อความอันเป็นเท็จหรือปักปิดข้อความจริง ซึ่งควรออกให้แจ้ง หรือการซ่อนซ่อนหรือซักจุ่นใจโดยการให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด ที่มีชอบด้วยกฎหมาย เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทราบผลการสอบสวนของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง เมื่อวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๑ แต่มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ ที่ ๐๗๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๓ เพิกถอนคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ ที่ ๑๙๖/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๐ จึงเป็นการเพิกถอนคำสั่งทางปกครองที่เป็นการให้ประโยชน์แก่ผู้ฟ้องคดี เมื่อพ้นกำหนดเวลา ๙๐ วัน นับแต่วันที่รู้ถึงเหตุที่จะเพิกถอนคำสั่งทางปกครองดังกล่าวแล้ว ทั้งไม่อยู่ในข้อยกเว้นที่จะเพิกถอนคำสั่งดังกล่าวได้ตามมาตรา ๔๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๗ ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ ที่ ๐๗๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๓ เพิกถอนคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ ที่ ๑๙๖/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๐ ที่เลื่อนขึ้นเงินเดือนครั้งที่ ๒ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ ให้แก่ผู้ฟ้องคดี ๑ ขัน จึงเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย และเมื่อคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ ที่ ๐๗๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๓ ดังกล่าว ไม่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว คำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ที่มีมา ภายหลังสืบเนื่องมาจากคำสั่งดังกล่าว คือ คำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ ที่ ๐๗๙/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๓ คำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ ที่ ๑๑๖/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๓ คำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ ที่ ๑๒๐/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๓ คำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ ที่ ๑๒๑/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๓ คำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ ที่ ๑๒๒/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๓ และคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ ที่ ๑๒๓/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๓ เนพะส่วนของผู้ฟ้องคดีฟังขึ้น จึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีฟังขึ้น

การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาอย่างฟ้อง ศาลปกครองสูงสุดไม่เห็นพ้องด้วย

/พิพากษา...

พิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นเป็นให้เพิกถอน
 คำสั่งของค์การบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ ที่ ๐๗๙/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๓
 คำสั่งของค์การบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ ที่ ๐๗๙/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๓
 คำสั่งของค์การบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ ที่ ๑๖/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๓
 คำสั่งของค์การบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ที่ ๑๒๐/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๓
 คำสั่งของค์การบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ที่ ๑๒๒/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๓
 และคำสั่งของค์การบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ที่ ๑๒๓/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๓
 เนื่องจากส่วนของผู้ฟ้องคดี

นายอนุพงษ์ สุขเกษม
 ดุลการศาลปกครองสูงสุด

อย ✓

ดุลการเจ้าของสำนวน

นายสมชาย เออมโอซ

ดุลการหัวหน้าคณะศาลอุทธรณ์

นายชั้งทอง โวภาคิริวิทย์
 ดุลการศาลปกครองสูงสุด

นายจักริน วงศ์กุลฤทธิ์
 ดุลการศาลปกครองสูงสุด

พญานาค

นายธีรศักดิ์ จิราดี
 ดุลการศาลปกครองสูงสุด

อย ✓

ดุลการผู้แทนคดี : นายไพบูลย์ บุญเกิด

